73STE JAARGANG No. 9674

WOENSDAG 21 NOVEMBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen   Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858.   Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399   Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curacao

DE KWETSBAARHEID VAN DE EMMABRUG

Zal de haveningangverbetering werkelijk de oplossing brengen?

Het incident met de „PEDRO MAR" leerde ons anders

Willemstad. — Onze goede stad en eigenlijk het hele eiland moet het dus een paar dagen zonder de oude en „trouwe" Emmabrug stellen. Afgezien van enkele nihilistische stemmen, die hier en daar opgaan en zeggen „Nu weten we tenminste zeker, dat we moeten omrijden en geen half uur voor de brug behoeven te wachten", is dit voor vrijwel iedereen, die maar in het geringste iets met beide delen van de stad te maken heeft, een groot ongerief. Reeds is vele malen gebleken, hoe kwetsbaar deze oeververbinding is, waarbij de duur van het mankement varieerde van enkele uren tot verscheidene weken — velen zullen zich herinneren, dat Prins Bernhard, toen hij indertijd een bezoek aan Curaçao bracht, hier mee ook heeft kennis gemaakt, omdat de brug tengevolge van een orkaanuitloper voor ongeveer zes weken buiten dienst is geweest.

De vraag rijst dan ook, of het mogelijk is een voorziening te treffen, die iets dergelijks onmogelijk maakt. In eerste instantie wordt dan uiteraard gedacht aan een noodbrug of een reservebrug. Met deze vraag hebben wij ons tot de betrokken autoriteiten gewend.

In de eerste plaats bleek dan, dat de bouw van een noodbrug een zaak is, die stevig in de financiële papieren hapt. Een bedrag is niet genoemd, maar wel werd gezegd, dat de kosten veel groter zouden zijn dan die, welke ontstaan voor de bij elke gelegenheid betrokken „gedupeerden". Men denke daarbij aan omrij-kilometers, verloren tijd, enz. Een tweede argument was, dat er voor een dergelijke brug geen ligplaats te vinden zou zijn. Nu mag men het eerste argument aanvaarden, ondanks het feit, dat vooral in de laatste jaren in de Nederlandse Antillen toch met geld wordt gesmeten, maar het tweede is vrij aanvechtbaar van waarde. Immers, zou er in het gehele Schottegat geen enkele ligplaats te vinden zijn voor een brug van — laat ons royaal zijn — 200 bij 20 meter? Al was het alleen maar om de schitterende en dure ongebruikte kaden, die aan de Rijkseenheidsboulevard gecreëerd zijn, een bestemming te geven....

Ondiep water

Een andere mogelijkheid van beveiliging is — het idee is niet nieuw, want het werd ongeveer twee jaar geleden door een deskundige naar voren gebracht — een zodanige draaiconstructie te maken, dat de brug bij geopende toestand in ondiep water komt te liggen. Een incident als dat van zaterdag jl. zou zich dan niet kunnen voordoen, want het schip zou reeds lang vastgelopen zijn, voor het de brug kon raken.

Plannen om in deze richting te gaan werken, bestaan niet, maar wel hebben bestuurderen er reeds hun gedachten over laten gaan. Men kwam tot de conclusie, dat ook dit een kostbare aangelegenheid zou worden en heel voorzichtig noemde iemand ons — onofficieel, men begrijpe dat wel — het zoete sommetje van meer dan een miljoen gulden. Het bruggehoofd aan de Otrabanda-zijde zou moeten worden verkort en de brug zelf dienovereenkomstig verlengd, de politiepost zou moeten verdwijnen en de brug zou enkele meters dieper naar binnen gedraaid kunnen worden.

Maar er is nog een ander en zeer belangrijk argument om de genoemde oplossingen niet te kiezen en bij het horen daarvan verdwenen onze sombere gedachten als bij toverslag. Er bestaat immers een plan tot verbetering van de haveningang? Wanneer die verbetering er is, zullen de binnenkomende schepen niet meer door de stroom uit hun koers worden gedreven en dust er is dan geen vuiltje meer aan de lucht. Maar.. was de „Pedro Mar" geen uitgaand schip?

Technische fout

Nou ja, een technische fout en daaraan kan niemand iets doen. Dit kan niet worden voorkomen. We willen ons onmiddellijk achter deze verklaring scharen, echter niet zonder nog een enkele opmerking te maken:

Het incident met de „Pedro Mar" is nog bijzonder goed afgelopen. Het scheelde minder dan een haar, of de steven van het schip had zich in de brug zelve geboord. De schade loopt nu reeds over de ƒ 30.000,— en het is moeilijk om te zeggen, hoe groot de schade in het gestelde geval geweest zou zijn. Curaçao weer enkele maanden zonder brug en op de begroting van de een of andere verzekeringsmaatschappij een onvoorziene uitgaaf van enkele honderdduizenden guldens. We willen niet pessimistisch zijn, maar is het niet wat al te optimistisch om te stellen, dat het zaterdagavond gebeurde een unicum zou zijn?

Conclusie: Twee flinke aanvaringen en de schade is groter dan de kosten voor een behoorlijke voorziening zouden bedragen.

En wanneer dit alles dan om financiële redenen niet kan worden gedaan, laat er dan in ieder geval enkele reserve-pontons bijgemaakt worden. Momenteel is er één reserve machinekamerponton en zijn er twee gewone reservepontons. Een van deze laatste is momenteel in onderhoud en wordt thans met spoed gereed gemaakt om zijn plaats onder de brug in te nemen. Waren er slechts enkele pontons meer geweest, dan had de brug gisteren alweer lustig heen en weer kunnen zwaaien......

Droeg U reeds bij aan de hulpactie van het Rode Kruis of van de Soroptimisten ten bate van HONGARIJE? Zo niet, doe het dan nog vandaag!

Opnieuw algemene staking in BOEDAPEST

Boedapest. — De Hongaarse arbeidersleiders hebben hun oproep om het werk te hervatten ingetrokken en een algemene staking van 48 uur gelast, omdat militairen en politie hen hadden verhinderd vandaag in de hoofdstad een nationaal arbeiders parlement te houden.

Radiotoespraak Ministerpresident: Pagina 2.

Nieuws uit Hongarije en Midden-Oosten: Pagina 6

Gisteravond viel historisch besluit

Societeit „De Gezelligheid" krijgt — na 85 ½ jaar — eigen „home"

Hotel „Zulia" op Pietermaai voor dit doel aangekocht

Willemstad. — Het besluit van „De Gezelligheid", de nestor der Curaçaose sociëteiten, is gevallen. De club gaat zich installeren in een gedeelte van hotel Zulia op Pietermaai, dat voor dit doel is aangekocht en verbouwd zal worden. De akte zal vermoedelijk aanstaande dinsdagmorgen worden gepasseerd. Intussen is er, eer het besluit genomen was, nog wel het een en ander gepasseerd. Als sluitstuk daarvan begon gisternamiddag om vijf uur een vergadering, waarin na uitvoerige bespreking om even kwart over zeven het historische besluit viel, dat „De Gezelligheid", eindelijk, na een bestaan van vijfentachtig en een half jaar, een eigen „home" zal geven.

Zoals bekend, kon men ongeveer twee maanden geleden kiezen tussen twee projecten, één in het Riffort en één in „Jan Cabai" op Pietermaai. Er werd een enquête gehouden, die uitwees, dat van de 316 leden 108 de stem uitbrachten voor het Riffort en 43 voor Pietermaai, terwijl 9 leden nog met andere suggesties kwamen, die na bestudering niet uitvoerbaar bleken.

Toen de uitslag van deze stemming bekend was en men over deze zaak zou gaan praten, ontstond, juist aan de vooravond van de vergadering, de mogelijkheid tot overname van hotel Zulia tegen een aannemelijke prijs. In allerijl werd onder de leden, die voor het Rif gestemd hadden nogmaals een onderzoek ingesteld en dit leidde er toe, dat van de 108 aangeschrevenen 32 zich alsnog uitspraken voor Pietermaai en 17 bij hun Rif-besluit bleven.

Gisteravond dan werden over en weer nog eens de voor- en nadelen van de projecten tegen elkaar afgewogen en dit resulteerde er in, dat het voltallige bestuur met algemene stemmen over te gaan tot de aankoop van het pand op Pietermaai.

Het is de bedoeling, dat de sociëteit de bovenverdieping zal betrekken, die voor dat doel dus binnenwerks verbouwd en buitenwerks opgeknapt zal worden. Wanneer het nieuwe onderkomen in gebruik genomen kan worden, is nog niet bekend. De benedenverdieping blijft dan door de sociëteit verhuurd als woon- en kantoorruimte.

De Franse violist Christian Ferras trad gisteravond op in het Kransgebouw, aan de vleugel begeleid door Alfredo Rossi. (Voor verslag zie pagina 5.)

★★★ Bescherming Bevolking

Minister Jonckheer heeft gisteravond in een radiotoespraak medegedeeld, dat de regering het plan heeft op de eilanden Aruba en Curaçao een B.B. (Bescherming Bevolking) naar Nederlands voorbeeld op te richten en dat zich daarvoor vanaf heden vrijwilligers kunnen aanmelden.

Het moet ons van het hart, dat wij met stijgende verbazing geluisterd hebben naar het relaas van de minister, dat van zulk een ongelooflijke amateuristische kijk op de organisatie en de taak van de B.B. getuigt, dat men werkelijk niet weet waarover men zich het meest moet verwonderen, over de argeloosheid waarmede de overheid zich aan een taak zet waarvan de consequenties blijkbaar nog geenszins tot haar doordringen, of over het gebrek aan inzicht waarmede zij een arbeid gaat beginnen, waarvoor in de praktijk nog geen enkele voorbereiding is getroffen en waarvan zij ook de financiële gevolgen op geen stukken na kan berekenen.

Wij zullen nu eens even in het midden laten, dat het volmaakt onmogelijk is binnen de tijdslimiet van, laat ons zeggen, een half jaar een ook maar enigszins behoorlijk functionerend apparaat voor de bescherming der bevolking in oorlogstijd in het leven te roepen. In Nederalnd heeft men er jaren over gedaan voor men een dragelijke organisatie van overheidsdiensten en de zelfbescherming had opgebouwd. Wanneer men dus denkt in verband met een ogenblikkelijk dreigende oorlog op onze eilanden in dit opzicht wonderen te kunnen verrichten, dan bedriegt men zichzelf. Men is veel en veel te laat. Doch dit ter zijde.

Onverantwoordelijker is het vrijwilligers op te roepen, terwijl er van enige organisatie in de praktijk in het geheel nog geen sprake is.

Immers wat gaat men met deze vrijwilligers doen? Gaat men ze trainen voor de wijkploeg? Gaat men ze opleiden tot blokploegleider, tot gasverkenner of tot verbindingsman? Maar wie zullen dat doen? Waar is het goed getrainde kader, dat de vrijwilligers aanstonds na hun aanmelding kan opvangen? Waar is de uitrusting voor al deze mensen en waar zijn de trainingsmiddelen, zonder welke men niets kan beginnen?

En hoe denkt men, dat de psychologische uitwerking zal zijn op de vrijwilligers, die aanstonds aan het werk willen gaan nadat zij zich gemeld hebben, doch wier enige taak voorlopig zal bestaan in het zetten van een handtekening? Weet men dan niet, dat men het enthousiasme van een vrijwilliger niet beter kan doden, dan door hem tot nietsdoen te doemen?

Het klinkt daarbij toch werkelijk wel bizar, dat nu reeds gedreigd wordt met verplichte dienstneming, wanneer het aantal vrijwilligers ontoereikend zou blijken te zijn.

Wanneer zich niet voldoende vrijwilligers melden, of wanneer zij die zich gemeld hebben, na enige tijd hun geestdrift verliezen en zich terugtrekken, dan is dit voor het grootste deel te wijten aan de werkelijk amateuristische opzet van de Antilliaanse B.B. waarover gesproken wordt of zij reeds bestaat, terwijl zij nog van de grond af moet opgebouwd worden.

Wij schrijven deze dingen warempel niet omdat wij er plezier in zouden scheppen de overheid op een ernstige tactische fout te kunnen betrappen. Daarvoor is op het ogenblik de tijd te ernstig.

Wij zijn zelf in de gelegenheid geweest de opbouw van de Bescherming Bevolking in Nederland van dichtbij te volgen en niemand zal ons kunnen overtreffen in bewondering voor wat deze organisatie voor de bescherming van de bevolking tegen de gevolgen van oorlogshandelingen heeft tot stand gebracht. Ook voor de Nederlandse Antillen zou het bestaan van zulk een organisatie een zegen betekenen.

Doch dan moet men niet al aanstonds van het begin af alle initiatief en geestdrift bij hen die zich voor deze dienst willen inzetten, doden door een dergelijke zoveel inzicht en oordeel eisende organisatie zo onvoorbereid op te zetten als thans geschiedt. Wanneer men bijvoorbeeld alleen al eens nagaat, dat de regering het zelfs niet nodig geoordeeld heeft de pers te voren in te lichten of zelfs maar tijdig van de inhoud van de toespraak van de heer Jonckheer op de hoogte te stellen, dan krijgt men toch wel een eigenaardig idee van de grootse plannen waarmede de luisteraars gisteravond plotseling geconfronteerd werden.

Inmiddels is het misschien nog niet te laat een ernstige pogingen tot oprichting van een Antilliaanse B.B. te ondernemen. Zij zal onze volledige steun hebben, mits men niet in het wilde weg te werk gaat en de zaken te licht opvat.

Wij achten het een noodzakelijke voorwaarde, dat enkele Nederlandse B.B.-deskundigen enige tijd naar onze eilanden komen om in overleg met het hoofd van de Burgerlijke Defensie de opzet van een B.B.-organisatie met medewerking van een kleine selecte groep vrijwilligers voor te bereiden.

Pas wanneer dit is geschied en deze kern zich met de opleiding van lager kader-personeel kan gaan belasten, is de tijd rijp om een grootscheepse wervingsactie onder de Antilliaanse bevolking te gaan beginnen. En dan — doch alleen dan — is ook te verwachten, dat velen zich tot dit bij uitstek sociaal en menslievend werk aangetrokken zullen voelen en aan de oproep gehoor zullen geven.

Moge het op deze wijze spoedig zo ver komen, opdat ook de "Vierde Macht", zoals de Burgerlijke Defensie wel genoemd wordt, op onze eilanden de bevolking zo efficiënt en doeltreffend mogelijk tegen de gevolgen van het oorlogsgeweld zal kunnen beschermen.

HET „AMIGOE"-OPINIEONDERZOEK

84% der DEELNEMERS somber gestemd over gevolgen van nieuwe oorlog voor Antillèn

Meningen over optreden in Egypte sterk verdeeld

Willemstad. — Wij ontveinzen ons niet, dat ieder opinie-onderzoek, en zeker dat wat een krant onder zijn lezers houdt, een betrekkelijke waarde heeft. Toen wij ons met een vijftal vragen over de huidige wereldsituatie tot onze lezers richtten, hebben wij ons geen illusie gemaakt, dat wij nu de gemiddelde opvatting van dat deel der Antilliaanse bevolking, dat wij dagelijks middels ons blad bereiken, zouden gaan vernemen. Sommigen spreken zich over deze zaken liever niet uit, anderen hebben geen bepaalde mening, en weer anderen zijn nu eenmaal voor dergelijke enquêtes moeilijk in beweging te brengen.

Desondanks hebben wij een bepaald inzicht gekregen in de opvattingen van een zeker aantal denkende mensen over enkele belangrijke vraagstukken, die thans de wereld bezig houden. Wat ons bepaald is opgevallen is, dat in tegenstelling tot wat nog al eens beweerd wordt, velen zeer intens medeleven met het wereldgebeuren en wel degelijk gekweld worden door de problemen, waarvoor de mensheid zich thans, nauwelijks tien jaar na het einde van een vreselijke oorlog, gesteld ziet.

Belangrijker voor ons dan de „ja's" en de „neen's" achter iedere vraag waren in zeker opzicht de korte doch felle kritieken, die men er bijschreef en waaruit duidelijk was op te maken, hoe de feiten der laatste weken deze mensen beroerden.

„Funest" schreef een lezer achter de vraag over de gevolgen van een nieuwe wereldoorlog voor de Ned. Antillen.

„Mogelijk acht ik een atoom-oorlog wel", aldus een andere lezer, „doch", voegt hij er voorzichtig aan toe, „nu zozeer nog niet."

„Er moet een internationale weermacht komen", pleit een derde, „dat voorkomt gevaarlijke situaties als thans in Egypte."

„Eisenhower is en blijft soldaat", beweert een vierde, „dus zal hij zijn kans zeker nemen."

En zo gaat het verder.

„Waarom geen drie minuten stilte voor Egypte?", vraagt er zelfs een, ons een wedervraag stellend. Hem en anderen, die ons opinie-onderzoek beantwoordden met vragen aan ons adres, adviseren wij het artikel te lezen, dat wij elders in dit nummer plaatsen.

En nu eerst de percentages ja- en neen-stemmers.

Vraag 1. Acht u een wereldoorlog met volledig gebruik van de zwaarste atoomwapens mogelijk? 58% ja; 42% neen.

Vraag 2. Zouden de gevolgen van zulk een oorlog voor de Nederlandse Antillen zwaarder zijn dan die van de oorlog 1940—45? Antwoord: 84% ja; 7% neen; 9% geen opinie.

Vraag 3. Acht u het militair optreden van Israël tegen Egypte gewettigd? Antwoord: 51% ja; 49% neen.

Vraag 4. Denkt u het eens met het militair optreden van Frankrijk en Engeland in Egypte? Antwoord: 41% ja; 59% neen.

Vraag 5. Zijn door de herverkiezing van Eisenhower tot president van de Ver. Staten de oorlogskansen verminderd? Antwoord: 49% ja; 41% neen; 10% geen mening.

Wat uit deze cijfers duidelijk spreekt, is dat over de gestelde problemen in het geheel geen eensgezindheid van opvatting bestaat, hetgeen uiteraard in een heterogene samenleving als de Antilliaanse niet te verwonderen valt. Alleen over de vraag, of de Ned. Antillen er ditmaal even goed van af zullen komen als een vorige keer wanneer er onverhoopt een wereldoorlog mocht uitbreken, zijn de inzenders het over het algemeen wel eens. 84% was immers van mening, dat de gevolgen van zulk een oorlog voor dit Rijksdeel funester zullen zijn dan van de oorlog 1940—45.

De interessante beschouwingen, welke uiteraard aan de andere vragen zijn vast te knopen, willen wij uitstellen, tot het verloop der gebeurtenissen daartoe aanleiding geeft.

Wij brengen alle „Amigoe"-lezers, die aan ons opinie-onderzoek deelnamen, dank voor hun spontane reacties. En wij hopen, dat wij — ook op deze wijze — de band tussen hen en de krant weer enigermate verstevigd hebben.

Tweeërlei reactie

Wanneer men de resultaten van ons opinie-onderzoek overziet, blijkt, dat er over het algemeen op twee verschillende wijzen wordt gereageerd op de wereldgebeurtenissen van de laatste weken: uit realisme en uit idealisme. Uit een realisme, dat probeert de feiten nuchter te bezien en de machten te analyseren, die achter de schermen aan de touwtjes trekken en dat in zijn voorstellen uitgaat van de overweging, dat de wereld zich geen groter ellende op de hals kan halen dan een nieuwe oorlog van allen tegen allen. Uit een idealisme, aan de andere kant, dat spontaan in verzet komt tegen iedere vorm van onderdrukking en op vergelding zint.

Voor deze beide zienswijzen kunnen wij waardering koesteren.

Eén deelnemer aan ons opinie-onderzoek heeft echter gemeend een andere toon te moeten aanslaan. Twee velletjes schrijfpapier lang geeft hij zich over aan uitbarstingen van blinde haat tegen de "imperialistische landen", die zich nog steeds de "vrije wereld durven noemen" en die "het bloed uit de aderen van hun slaven persen". "De ware vrijheid zal zegevieren" zo beëindigt hij zijn gallige hatelijkheden en ondertekent tenslotte "Prawda", pardon, het Nederlandse woord hiervoor "Waarheid".

Voor deze opinie kunnen wij geen waardering hebben hoegenaamd. Niet omdat wij alles, wat Engeland doet in Cyprus en wat Frankrijk doet in Marokko en wat Noord-Amerika doet ten opzichte van de kleurling allemaal even mooi vinden, maar omdat wij met de beste wil van de wereld geen eerlijke overtuiging kunnen vinden in iemand, die van de toren blaast, dat hij degenen haat, die de vrijheid van de volken in de weg staan, doch geen enkel woord van afkeuring weet te vinden voor de moordenaars van het Hongaarse volk, alleen omdat deze lieden zijn politieke vrienden zijn!

Niemand zal beweren, dat Engeland, Frankrijk en Amerika volkomen brandschoon zijn; in de "zogenaamde vrije wereld" zijn wij vrij om dit te zeggen. Maar ook wanneer een dief roept "Houdt de moordenaar!" heeft hij gelijk. En wie onder zulke omstandigheden op de dief gaat staan schelden en het publiek in verwarring probeert te brengen met de vooropgezette bedoeling de moordenaar te laten ontsnappen is een.......

Och vul het zelf maar in, "Waarheid".

Minister JONCKHEER introduceert bij Antillianen de Burgerl. Defensie

Vrijwilligers kunnen zich reeds heden aanmelden

Willemstad. — De Minister-President heeft zich gisteravond met de volgende radio-toespraak tot de bevolking der Nederlandse Antillen gewend: „Geachte luisteraars. Gaarne wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om het woord tot u te richten. In verband met de onmiskenbare spanning in de internationale toestand, heeft de regering het wenselijk geacht op de eilanden Aruba en Curaçao de organisatie van de Burgerlijke Defensie bijtijds op te bouwen en in werking te brengen voor het geval wij onverhoopt in een oorlog worden betrokken.

Het doel van de Burgerlijke Defensie is de burgerbevolking en hare eigendommen, zomede de bezittingen van openbare lichamen tegen de onmiddellijke gevolgen van oorlogsgeweld zoveel doenlijk te beschermen en de gevolgen op zo doeltreffend mogelijke wijze te beperken.

De ervaring in de laatste wereldoorlog heeft geleerd, dat de landsverdediging niet meer uitsluitend of in hoofdzaak een militaire aangelegenheid is.

Had de eerste wereldoorlog reeds getoond, dat het voeren van een oorlog diep in het openbaar leven van de daarbij betrokken staten ingrijpt, nog in sterke mate is dit gebleken in de laatste wereldbrand. Met recht kan van de oorlog worden gesproken als van een totale oorlog, waarbij alle krachten, zowel de militaire als de burgerlijke, in gelijke mate tot het uiterste worden opgeëist.

De moderne oorlogsvoering, waarin niet alleen de conventionele aanvalsmiddelen, doch ook andere technische wapenen een eventuele aanvaller ter beschikking kunnen staan, eist tot in het uiterste opgevoerde afweermiddelen, ook in de civiele sektor. Zonder deze maatregelen zullen, als eenmaal de oorlog aan onze deur klopt, grote verliezen aan levens, bezittingen en industrieën en misschien zelfs de ondergang van onze eilanden, teweeg kunnen worden gebracht.

Een toekomstige oorlog eist, zoals reeds gezegd, alle krachten, mannelijke als vrouwelijke, zowel individuele als collectieve, zowel militaire als burgerlijke, in gelijke mate tot het uiterste op.

De bombardementen, welke in de laatste wereldoorlog op industrieën, bevolkingscentra's, scheepsverbindingen, enz. worden uitgevoerd, geven hiervan een onomstootbaar voorbeeld. De ervaringen hierbij opgedaan hebben duidelijk blijk gegeven aan welke gevaren, verschrikkingen en onheilen de burgerbevolking bloot staat, aangezien de vijand zijn tegenstander zoekt te treffen, waar hij maar kan en dit niet te voren bekend maakt, zodat men nimmer en nergens ter wereld weet waar hij zal toeslaan, ook niet op de Nederlandse Antillen, welke met haar voor de oorlogsvoering van zo groot belang zijnde industrieën waarschijnlijk behoren tot de voor de vijand belangrijke aanvalsdoeleinden. Welke aanvalsmiddelen de vijand hiertoe zal aanwenden, zal moeilijk te zeggen zijn, het initiatief berust immers bij hen.

Het ligt niet in mijn bedoeling u met deze woorden in een paniekstemming te brengen, verre van dat, maar dit neemt niet weg, dat we met de mogelijkheid hiervan nu of later rekening moeten houden.

Ik ben geen voorstander om de waarheid te verdoezelen of te kleineren; de bevolking moet bekend zijn met de gevaren en de harde feiten, waaraan zij bloot kan staan. Ons volk zal sterk genoeg moeten zijn om de waarheid onder de ogen te zien en te begrijpen.

Tegenover de gevaren, waarvoor wij misschien geplaatst zouden kunnen worden, is het dan ook noodzakelijk, zelfs een dringende eis, reeds thans de maatregelen te treffen om de gevolgen van een eventuele vijandelijke aanval zoveel mogelijk te reduceren. Wij mogen niet wachten totdat de oorlogsdreiging accuut wordt, dan is het te laat; gedegen voorbereiding is noodzakelijk.

De praktijk van de laatste wereldoorlog in Europese en andere delen van de wereld heeft uitgewezen, dat het ontbreken van een goed geoefende organisatie voor de bescherming van de bevolking tegen de effekten van vijandelijke aanvallen desastreuze gevolgen kan hebben. Een goed voorbereide organisatie daarentegen met medewerkers, die zelfvertrouwen bezitten — een zelfvertrouwen geboren uit het besef voorbereid te zijn op en opgewassen tegen de wachtende taak — kan de levens redden van velen en er zeer veel toe bijdragen, dat schade aan materiële eigendommen wordt gereduceerd. Veel beter zou het zijn een burgerdefensie te hebben zonder oorlog, dan een oorlog zonder burgerdefensie. In dit laatste geval zullen de onheilen en verschrikkingen niet te overzien zijn. De ervaringen uit de tweede oorlog hebben trouwens ook uitgewezen, dat in de steden met een goed funktionerende burgerlijke defensie, het aantal slachtoffers soms tot 80% minder bedroeg dan in de steden waar weinig of niets aan de burgerlijke defensie was gedaan.

Te gelegener tijd zal door het Hoofd van onze Burgerlijke Defensie aan de burgerij kennis worden gegeven van al de maatregelen, die genomen moeten worden ter bescherming van levens en have tegen de uitwerking van de aanvallen.

De Burgerlijke Defensie, die een zuiver burgerlijke organisatie is, zal uit vele diensten bestaan, w.o. de geneeskundige dienst, de opruim- en reddingsdienst, de brandweer, de politie, de dienst sociale verzorging, de bedrijfsbescherming, de bedrijfszelfbescherming, de verbindingsdiensten, maar boven alles de zelfbescherming.

Aan de zelfbescherming zal de grootste aandacht worden besteed.

Het doel van de zelfbescherming is: het met eigen eenvoudige, zo nodig zelf aan te schaffen middelen voorbereiden en inachtnemen **door een ieder** van die maatregelen, welke nodig zijn om zijn gezin, personeel, have en goed, alsmede de door hem beheerde of gebruikte zaken, te beschermen tegen de onmiddellijke gevolgen van oorlogsgeweld. De zelfbescherming kan alleen tot haar recht komen als iedere man, vrouw of kind hiervan op de hoogte is en in praktijk brengt.

De taken, welke voor het verwezenlijken van deze doelstellingen kunnen worden vervuld, zijn:

beperking van brandgevaar in eigen omgeving en bestrijding in eerste aanleg van kleine branden en vliegvuur;
bescherming tegen scherfwerking;
voorkoming van uitstraling van licht;
verlening van eerste hulp aan gewonden;
verrichten van eenvoudig reddingswerk.

De Burgerlijke Defensie zal in deze de nodige voorlichting geven door middel van eenvoudige wenken en gedragsregels voor de bevolking.

De bevolking zal moeten weten hoe zij onmiddellijk handelend kan optreden door beginnende branden te blussen, personen uit ingestorte gebouwen te bevrijden, gewonden de eerste hulp te verlenen en zich te beschermen tegen de uitwerking van de aanvalsmiddelen.

Het zwaartepunt bij de Burgerlijke Defensie moet niet bij de overheidsinstantie liggen, doch bij de zelfbeschermingsmaatregelen, die de bevolking moet treffen.

De zelfbescherming is de eerste pijlor van de Burgerlijke Defensie. Funktionneert zij niet goed, dan zal het optreden van het overheidsapparaat aanzienlijk minder effekt sorteren. Immers het overheidsapparaat, hoe goed ook georganiseerd, kan onmogelijk overal tegelijk en bij elk ook betrekkelijk klein ongeval terstond hulp verlenen.

Wil de bevolking de gevolgen van aanvallen in eerste instantie zelf doeltreffend bestrijden, dan zal echter alleen met individuele maatregelen niet kunnen worden volstaan. Het is van groot belang te streven naar een zelfbescherming, welke tot gezamenlijk optreden in staat is.

In verband hiermede zullen onder leiding van funktionarissen van de Burgerlijke Defensie uit en door de bevolking zogenaamde blokploegen worden gevormd. Ongeveer 15 blokploegen worden tot een krachtige wijkbeschermingsorganisatie gebundeld.

Het personeel voor de blok- en wijkploegen zal uit de bevolking moeten komen, uit vrijwilligers. Vrijwilligers zijn nodig zowel voor de blok- en wijkploegen als voor de geneeskundige dienst, brandweer, hulppolitie, opruim- en reddingsdienst, hersteldienst, sociale verzorging, verbindingsdienst en voor stafwerk, d.w.z. werk op de commandopost. Het stafwerk bestaat uit assistenten, telefonisten, schifters van ingekomen en uitgaande berichten, ordonnansen, chauffeurs, plakkers voor het verwerken van alle binnengekomen berichten omtrent de ramp op de stafkaarten.

Voor de E.H.B.O., voor het Rode Kruis en voor de verscheidene teams van de geneeskundige dienst zijn zeer vele vrijwilligers nodig en zomede voor de overige diensten.

Ook, en niet in de laatste plaats, op de bereidwilligheid van de dames in alle lagen der maatschappij, zal een grote wissel moeten worden getrokken voor verscheidene diensten, zoals de E.H.B.O., Rode Kruis, geneeskundige dienst, verbindingsdienst, sociale verzorging en voor het stafwerk. Wat een schoon en edel werk staat u allen voor de boeg. Bij de Burgerlijke Defensie kunnen allen van de leeftijd van 18 jaar af en ongeacht nationaliteit zeer nuttig werk verrichten.

Het personeel van alle diensten zal, zoals van zelf spreekt, een grondige opleiding moeten krijgen voor hun taak bij de Burgerlijke Defensie.

Zoals de bevolking maatregelen zal hebben te treffen voor haar bescherming, zo zullen ook in ondernemingen en bedrijven steeds de zelfbeschermingstaak naar behoren moeten worden vervuld, opdat de veiligheid van de in het gebouw of de werkplaatsen werkzame of verblijvende personen zoveel mogelijk gewaarborgd is en schade met eigen middelen kan worden beperkt.

Dit is in eerste instantie een belang van de onderneming zelf, doch het raakt ook de belangen van omliggende woningen en eigendommen

Aan een aantal door de overheid aan te wijzen bedrijven, overheidsdiensten en openbare nutsbedrijven moet in oorlogstijd bijzondere betekenis worden toegekend, zulks in verband met het belang van de instandhouding van het maatschappelijk werk of de produktie en voorziening in oorlogstijd.

In die bedrijven zullen buiten en behalve de bedrijfszelfbeschermingsmaatregelen, speciale voorzieningen moeten worden getroffen. Onder het begrip bedrijfsbescherming nu verstaat de overheid uitsluitend de bijzondere maatregelen, welke in door haar aan te wijzen bedrijven en naar door haar gegeven aanwijzingen, boven de ook in de bedrijven te treffen bedrijfszelfbeschermingsmaatregelen, moeten worden genomen. Voor deze aan te wijzen bedrijven zullen nadere richtlijnen terzake worden gegeven. Onder bedrijven verstaat men niet alleen de grote bedrijven en fabrieken, maar ook grote winkels, instellingen scholen, ziekenhuizen, openbare nutsbedrijven, overheidsinstellingen en alle plaatsen waar in de regel meer dan dertig personeel werken of verblijven.

Elk der eilandgebieden Aruba en Curaçao zal een eigen Burgerlijke Defensie, met eigen hoofd en funktionarissen, hebben, zij het onder de coördinatie van een centrale leiding. Als de noodzaak het gebiedt, zal ook op de andere eilanden van de Antillen dezelfde maatregelen worden genomen.

Dames en Heren, Nederlanders en vreemdelingen, met het vorenstaande heb ik een poging gedaan u allen een korte uiteenzetting te geven omtrent het doel van de Burgerlijke Defensie en het „waarom". Zij is een hoogstnoodzakelijke organisatie die onontbeerlijk is voor de bescherming van uw levens en bezittingen zomede die van uw eilandgenoten.

Het zou een gevaarlijke speculatie zijn, indien wij erop zouden rekenen dat de vrede te allen tijde bewaard zal bijven. Dit zou struisvogelpolitiek zijn. Daarom moeten we ons tijdig voorbereiden op de taak en in staat zijn deze in de moeilijkste omstandigheden te kunnen uitvoeren. Het is ten zeerste nodig, dat iedere man en vrouw aan de bescherming van de bevolking en van onszelf deelneemt. De gevolgen van vijandelijke aanvallen worden het meest en het best beperkt, wanneer wij ze met ons allen beperken. Zij die aan deze taak te kort schieten leveren zwakke plekken op, waardoor gevaar ontstaat voor de omgeving en misschien zelfs voor het gehele eiland. De zelfbescherming is een uiting van burgerplicht, een uiting van een gevoel van samenhorigheid, een uiting van naastenliefde, van burenhulp; van offervaardigheid, verantwoordelijkheidsgevoel en een uiting van liefde voor het eiland, waarop een groot deel van u geboren is of waarop een behoorlijk bestaan vindt.

Het is de plicht van ons allen om eendrachtig onze beste krachten te besteden aan de Burgerlijke Defensie om van deze organisatie een succes te maken. Het belang van iedere individuele burger, van onze gezinnen, van onze gehele bevolking eist dit onvoorwaardelijk.

Ik hoop van ganser harte, dat ons volk begrijpt waar het om gaat, dat het inziet, dat een goed georganiseerde Burgerlijke Defensie, waartoe twer alle medewerking van primair belang en onontbeerlijk is, in een toekomstige oorlog mede beslissend kan zijn voor het voortbestaan van onze eilanden. Wij willen allen vrede, maar als ze niet bewaard kan blijven, dan moeten wij wat de noodzaak gebiedt aanvaarden.

Ik hoop dan ook, dat mijn woorden weerklank hebben gevonden in uw harten en dat nu een beroep op u, burgers van de Antillen, mannen en vrouwen, Nederlanders of niet-Nederlanders, wordt gedaan en uw medewerking gevraagd wordt, gij allen, begrijpende waar het om gaat, u in groten getale met de grootste bereidwilligheid en met begrip van de noodzaak, u zal aanmelden om mede te werken aan onze Burgerlijke Defensie tot heil van onze eilanden. Indien vrijwilligers zich niet in voldoende getale opgeven, is het niet onmogelijk, dat wij zouden moeten overgaan tot het invoeren van de Burgerdienstplicht. Laat het niet een wettelijke plicht worden, doch een vrijwillige bijdrage uwerzijds.

Gelegenheid tot aangifte als vrijwilliger voor welke tak van dienst ook van de Burgerlijke Defensie zal vanaf morgen en op elke werkdag van 8.00 a.m. tot 12.00 uur a.m. en van 1.30 p.m. tot 4.30 uur p.m. (op zaterdag van 8.00 a.m. tot 12.30 uur a.m. open staan in een afdeling van het bureau van de Economische Zaken eerste verdieping van het Postkantoor, alwaar een afdeling van de Burgerlijke Defensie tijdelijk is ondergebracht en op Aruba op het kantoor van de Gezaghebber.

Ik reken op u allen en ik dank."

Tuborg Bingo

De agenten van Tuborgbier, A. D Nieuw, hebben een Bingo wedstrijd uitgeschreven in samenwerking met Radio Hoyer, waarbij men ƒ 100.— kan winnen. De formulieren om aan deze wedstrijd mee te doen zijn verkrijgbaar in alle zaken, waar Tuborgbier verkocht wordt.

De trekking heeft plaats 14 december via Radio Hoyer.

Mobiele Brigade kan alles!

Willemstad. — Een koenoekoebewoonster vroeg assistentie van de Mobiele Brigade, omdat bij het openen van haar deur de sleutel in het slot was gebroken, waardoor zij de woning niet kon binnengaan. Een patrouille, die derwaarts gedirigeerd werd, heeft getracht de deur te ontsluiten, maar dat geulkte niet. Haar werd dus aangeraden er een timmerman bij te halen. De vrouw — nota bene bewoont een villa — vond echter dat dit geld zou kosten. Hoe zij dan toch de deur heeft opengekregen, vermeldt de geschiedenis niet.

BURGERLIJKE DEFENSIE

Vrijwilligers, mannen en vrouwen, niet beneden 18 jaar, voor verscheidene diensten van de Burgerlijke Defensie, zoals voor het Rode Kruis, Eerste Hulp bij Ongelukken, Opruim- en reddingsdienst, hersteldienst, hulppolitie, brandweer, dienst Sociale Verzorging, verbindingsdienst en stafwerk, worden verzocht zich zo spoedig mogelijk aan te melden in het tijdelijk registratiebureau van de Burgerlijke Defensie, gevestigd in het kantoor van het Departement van Economische Zaken, bovenverdieping van het Postkantoor, op alle werkdagen tussen 8 a.m. en 12 a.m. en 1.30 — 4.30 p.m. (Zaterdag van 8 a.m. — 12.30 a.m.)

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door het bureau van de Burgerlijke Defensie telefoon 11387 of 11150.

Het Hoofd van het Bureau voor de Burgerlijke Defensie,
M. B. Bartels Daal.

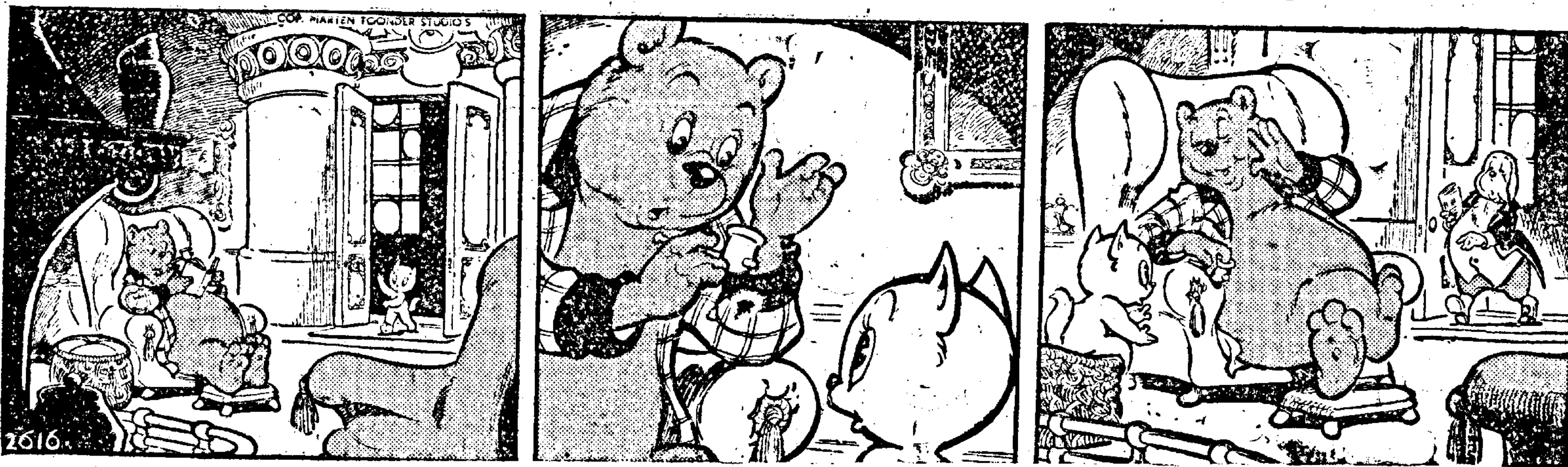
DEFENSA CIVIL

Ta suplica voluntarios, homber y muher, no bau di 18 anja, pa diferente servicios di Defensa Civil, como Rode Kruis, Eerste Hulp bij Ongelukken (E.H.B.O.), servicio di salbamento, pa hulppolitie y cuerpo di bomberos, servicio di cuido social, servicio di comunicacion y trabao na commandopost di Defensa Civil, di registra nan na Oficina di Registracion di Defensa Civil, situa den Oficina di Economische Zaken riba Postkantoor tur dia di trabau di 8 a.m. — 12 a.m. y 1.30 — 4.30 p.m. (dia Sabra di 9 a.m. — 12.30 a.m.)

Por consegui tur informacion na Oficina di Defensa Civil, telefoon 11387 of 11150.

Director di Defensa Civil,
M. B. Bartels Daal.

TOM POES en de Kniphoed

2616. Tom Poes had aan boord van de gestrande Albatros afscheid van iedereen genomen en kapitein Wal Rus strekte toegewenst. Daarna ging hij haastig naar Bommelstein om te kijken hoe het met heer Bommel en de stad Rommeldam stond.

Toen hij echter op het oude slot aankwam, leek het wel alsof zijn vriend nooit weg was geweest. Hij zat rustig een boek te lezen en groette afwezig. Doch toen Tom Poes hem met meer dan gewone nadruk vroeg hoe het hem ging, kuchte hij wat verlegen.

„Een beetje...... eh...... een beetje suf!" sprak hij. „Ik ben wat vergeetachtig! Een weinig verstrooid, dat heb ik vaker in de herfst. Vanmorgen werd ik wakker in het bos, zonder dat ik wist hoe ik daar gekomen was. Grappig, niet? Ik denk, dat er een soort feestje geweest is, want ik zag de burgemeester ook lopen. en er stonden heel aardige kleine huisjes in het rond. Hm, tja. Hinderlijk, dat ik dat allemaal vergeten ben. Het moet een goed feest geweest zijn, als je begrijpt, wat ik bedoel. Weet jij er soms iets van, Tom Poes? Joost weet er ook niets meer van..."

„Het was geen feest", zei Tom Poe.s En hij begon met grote ernst te vertellen was er allemaal gebeurd was, Maar toen hij halverwege was, begon heer Bommel te lachen.

„Die jeugd!" riep hij uit. „Wat een fantasie, jonge vriend! Ik herinner me inderdaad, dat er een aardige kunstkenner langs kwam, die mijn borstbeeld wilde kopen.

Een oude heer met een vreemd lange hoed. Maar wat je daar allemaal bij verzint! Hoe kom je erbij, dat iemand mij klein zou kunnen maken? Ik, een Bommel, klein? Wat een onzin! Wetenschappelijk is zoiets trouwens ook onmogelijk!"

ERIC DE NOORMAN: DE SCHEEPSBOUWER

35—33. Eric heeft nauwelijks het vlot opgemerkt, als hij een sluipende tred achter zich hoort. Zich snel omwendend kijkt hij in het loerende gezicht van zijn kwelgeest. — Je werkt niet, slist de kerel dreigend. Je kijkt naar dingen die je niet aangaan...... Onheilspellend zwiept de zwijnlerenzweep in zijn hand. Leg neer die bijl en kom hier. Zwijgend, maar met een blik in zijn grijze ogen die zelfs de geharde slavendrijver een rilling bezorgt, gehoorzaamt Eric, voor zover de ijzeren ketting het hem toelaat.

Vlug om hem heen lopend maakt de Sakser de ketting los en met een striemende zweepslag gebiedt hij Eric de smidse binnen te gaan. Klaarblijkelijk voldoet Eric niet snel genoeg aan dit bevel, want onder het uitstorten van de grofste verwensingen laat Sanno hem opnieuw de zweep voelend. Hoewel hij zijn tanden opeen moet klemmen, geeft Eric geen kik. Zwijgend gaat hij de smidse binnen en even later zit hij weer tussen de anderen aan de blaasbalg bij een der vuren. Terwijl hij haast automatisch de balgen hanteert gaan zijn gedachten terug naar het vlot. Het is niet uitgesloten, dat dit strandjutters zijn met de vrouw van het eiland.

Maar is dit dan niet een aanwijzing, dat zij en Edzar elkaar wel kennen? De vrouw moet toch begrijpen, dat haar wel eens een minder prettige ontvangst te wachten kon staan, als zij op goed geluk hierheen komt. Ondanks zijn eigen hopeloze toestand, blijven Eric's gedachten hiermee bezig. En Sanno die Eric haast geen seconde uit het oog verliest, schijnt het maar half te bevallen, dat deze zich zo stil houdt. De uren verstrijken. Dan klinkt eensklaps van buiten een verward geschreeuw tot hen door. Eric houdt zijn hart vast, dit kon wel eens in verband staan met de opvarenden van het vlot. Nauwelijks heeft hij dit gedacht, of er verschijnt een opgewonden piraat aan de smidsedeur. — Kom Sanno! er zijn een stuk of wat kerels met een vrouw aangekomen, die beweren de grote Edzar te kennen.

Hahaha! Snel Sanno, dan kan je meehelpen met je zweep, om ze de zee in te ranselen.

Verlofgangers moeten na Amsterdam ook Madrid bezoeken

Wanneer men tot de bevoorrechten behoort, die in het komende jaar aan een buitenlands verlof toe zijn, dan is het zeker aan te raden bijtijds voorbereidingen te treffen. Uit economische oogpunt kiest men meestal de vacantietijd zo, dat men in de zomer in Europa is. Immers, de onkosten, die men zou moeten maken voor winterkleding zouden niet erg verantwoord zijn. Aan de ene kant is dit erg jammer omdat het voorjaar en de herfst over een schoonheid beschikken, die de Antilliaan bijzonder aanspreken. Wie wel eens langs de bloeiende bollenvelden heeft gereden kan dit bevestigen en wie eenmaal de lanen van Nederland heeft gezien met de onbeschrijfelijk mooie herfsttinten zal er een eed op durven doen, dat deze schoonheid niet te evenaren is. Evenwel, de Antilliaan nestelt zich in de zomer in Amsterdam, de stad met Broodje van Kootje, piermementen en foenchi bij Nini. De grachten hebben hun bekoring gekregen door de fascinerende rondvaarten.

Er zijn echter nog te weinig mensen, die zich de moeite getroosten Amsterdam, vooral het oude Amsterdam, rustig te bekijken. En toch kan men maar al te vaak horen, dat Amsterdam de enige grote stad van Nederland is ook al tracht Rotterdam deze stad naar de kroon te steken. Als de verlofganger de zomer in Nederland doorbrengt en deze zomer zou te kil zijn, dan kan hij altijd naar het zuiden afzakken. Er zal wel niemand zijn, die Europa bezoekt zonder een paar dagen door te brengen in haar hoofdstad: la ville lumiere.

Er is inderdaad maar één Parijs en er is geen stad, die met Parijs te vergelijken is. Het zal de bezoeker echter duizenden en duizenden francs kosten om daar geruime tijd te verblijven. De laatste jaren wordt Spanje overstroomd door touristen mede door het feit, dat dit land heel veel te bieden heeft tegen schappelijker prijzen. Men kan de Antillianen vragen, die Madrid hebben bezocht, en men zal overal de liftrommelet over de Spaanse hoofdstad horen steken. Men zal opgewonden verhalen vertellen, men zal de Spanjaarden ophemelen en men zal de goede raad geven de vacantie in Spanje door te brengen. Wat is er dan toch in Spanje dat de Antilliaan zo aantrekt? Dat is niet gemakkelijk te zeggen: het is de hele sfeer. Het zijn de omgangsvormen van de Spanjaarden, het is iets ondefinieerbaars waardoor men zich direct op zijn gemak voelt. Loopt men op de Gran Via en gebruikt men wat op een terras, dan ziet men de mensenstroom voorbij trekken. Zit men op het Rembrandtplein of Leidse plein in Amsterdam dan ziet men ook een mensenstroom voorbijtrekken. En toch is er een groot verschil..

Zeer waarschijnlijk komt dit door het weer, dat in Madrid doorgaans prachtig is. De mensen lijken vrolijker, ze lachten en praten opgewekt, ze hebben schijnbaar geen enkele zorg en toch moeten er in Spanje velen zijn, die het lang niet breed hebben. Het is bekend, dat de arbeider het in Nederland goed heeft maar als men de strakke gezichten ziet en men ziet de grauwe hemel, dan vergeet men dat men met vacantie is.

Onvergeeflijk zou het zijn eerst Spanje te bezoeken en daarna naar Nederland te komen. Wat zal Nederland dan tegenvallen .

Neen, men zou Amsterdam niet mogen vergelijken met Madrid, maar die vergelijking dringt zich op. Laat de Antilliaan eerst naar Amsterdam komen en later pas verder zuidwaarts reizen. Overigens is de zomer in Madrid lang geen pretje. Het kan er bloedheet zijn.. Laat men daarom ook eerst Amsterdam bekijken, laat men genieten van het natuurschoon van Nederland, laat men de Nederlanders in hun eigen land meemaken, want de meeste buitenlanders zijn het er over eens dat het kleine Nederland zeer veel te bieden heeft. Voor de Antilliaan is het ook bijzonder interessant een tijdje in Nederland te blijven en tegen dat men de "piropos" en de "flores" heeft verleerd, tegen dat men begint te beseffen, dat zakelijkheid niets te maken heeft met emotionaliteit, tegen dat de "abrazo" plaats gemaakt heeft voor de "ferme handdruk", is men in de juiste stemming om naar Madrid te vertrekken van waar uit men excursies kan maken o.a. naar het onvolprezen Toledo.

Amsterdam en Madrid.. Twee steden, die de Antilliaanse verlofganger absoluut moet bezoeken. Men hoort wel eens klachten over de Italiaanse boten, maar er zijn ook mensen, die zeer te spreken zijn over hun reis. Als ze dan in Genua zijn aangekomen en ze hebben de treinreis achter de rug, dan kunnen ze rustig in Amsterdam blijven en zich instellen op de Nederlandse levenswijze. Via Parijs kan men dan vertrekken naar Madrid, waar men, vreemd genoeg, af en toe de indruk krijgt alsof men "thuis" is en toch "uit"..

Jules de Palm

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

53

„Hij was een ongewenste spion. Zoals jijzelf."

„Aha — er gaat me een licht op. Hij kwam er dus achter wat jullie hier uitspookten en werd geliquideerd."

„Nick Gavin liquideerde zichzelf," antwoordde Merrick koud. „Chantage is een misdrijf, dat gewoonlijk terugslaat op het hoofd van de man, die het pleegt. Toen hij zag, dat dit in zijn geval ook zo dreigde te gaan, probeerde hij te vluchten. Door een van die ironische streken van het toeval voorkwam een stuk rots van een ton of tien, dat uit de toegang van deze mijn omlaag stortte, zijn vertrek. Daardoor hoefden we ons niet langer meer om hem te bekommeren. Tien ton massieve rots vormen een fraaie grafsteen. Tenminste, dat dachten we."

Ik kruiste mijn armen over mijn borst.

„Tot die avond, dat je over mijn benen struikelde in De Vederbos. Dat gaf je wel een schok, nietwaar? En toen verloor je je hersens een tijdje. Je dacht, dat Nicks spook daar zat, maar omdat spoken geen benen hebben, waarover je vallen kunt, moest je wel tot de conclusie komen, dat Nick niet dood was: Dat hij op een of andere manier toch nog een utweg had weten te vinden."

Hij bleef een ogenblik zwijgend voor me staan en ik hoorde zijn snelle ademhaling.

„Wat heb jij met dit alles eigenlijk te maken?"

„Dat heb ik Elsa al verteld."

„Het interesseert me niet, wat je aan Elsa verteld hebt; ik stel alleen maar belang in de waarheid." Ik voelde opeens zijn grote hand onder mijn kin; hij keerde mijn hoofd met een ruk om naar het licht. „Jij lijkt helemaal niet zo sprekend op Nick, nu je die camouflerende bril thuisgelaten hebt. Het waren Nicks blauwe ogen, die alle meisjes het hoofd op hol joegen, onze kleine Elsa gedurende zekere tijd ook al."

„Goed — je mag de waarheid dan ook wel weten." Ik vertelde hem die. „Je kunt de hoop nu wel opgeven, Merrick. Want je kunt mij natuurlijk even gemakkelijk liquideren als Nick, maar nu duurt het niet lang meer, of de politie zal je op de hielen zitten. En je hangt, of ik bij de terechtzitting tegen je zal kunnen getuigen of niet."

Merrick lachte even.

„Ik heb niet veel tijd nodig om te doen, wat ik nog te doen heb. Gelukkig is het meest waardevolle deel van ons bezit gemakkelijk draagbaar en neemt het weinig ruimte in. Hier: houd je hand maar eens op." Iets kouds en hards werd in de palm van mijn hand gelegd. „Je mag jezelf nu tot de weinige bevoorrechten rekenen, die de Arlington-diamanten hebben betast. Jammer, dat je de zeldzame schittering van deze juwelen niet kunt zien, maar je krijgt zonder twijfel wel enige indruk van de grootte der stenen. Natuurlijk: ze zullen veranderd moeten worden. Veel van dat soort werk is hier in dezelfde kamer, waar je nu zit, gedurende de laatste vijf jaar al verricht. Jan en Kurt zijn twee van de bekwaamste vaklieden op dit gebied uit heel Europa en ze hebben hier in alle rust en vrede kunnen arbeiden. Het was de veiligste kluis van het land. Maar omdat er nu een blinde, stomme idioot. . . ."

Hij beet zijn woorden woedend af en rukte de ketting uit mijn verstijfde vingers. Mijn hart bonsde me in de keel bij het besef, wat ik hier gedurende enkele seconden in mijn hand had gehad.

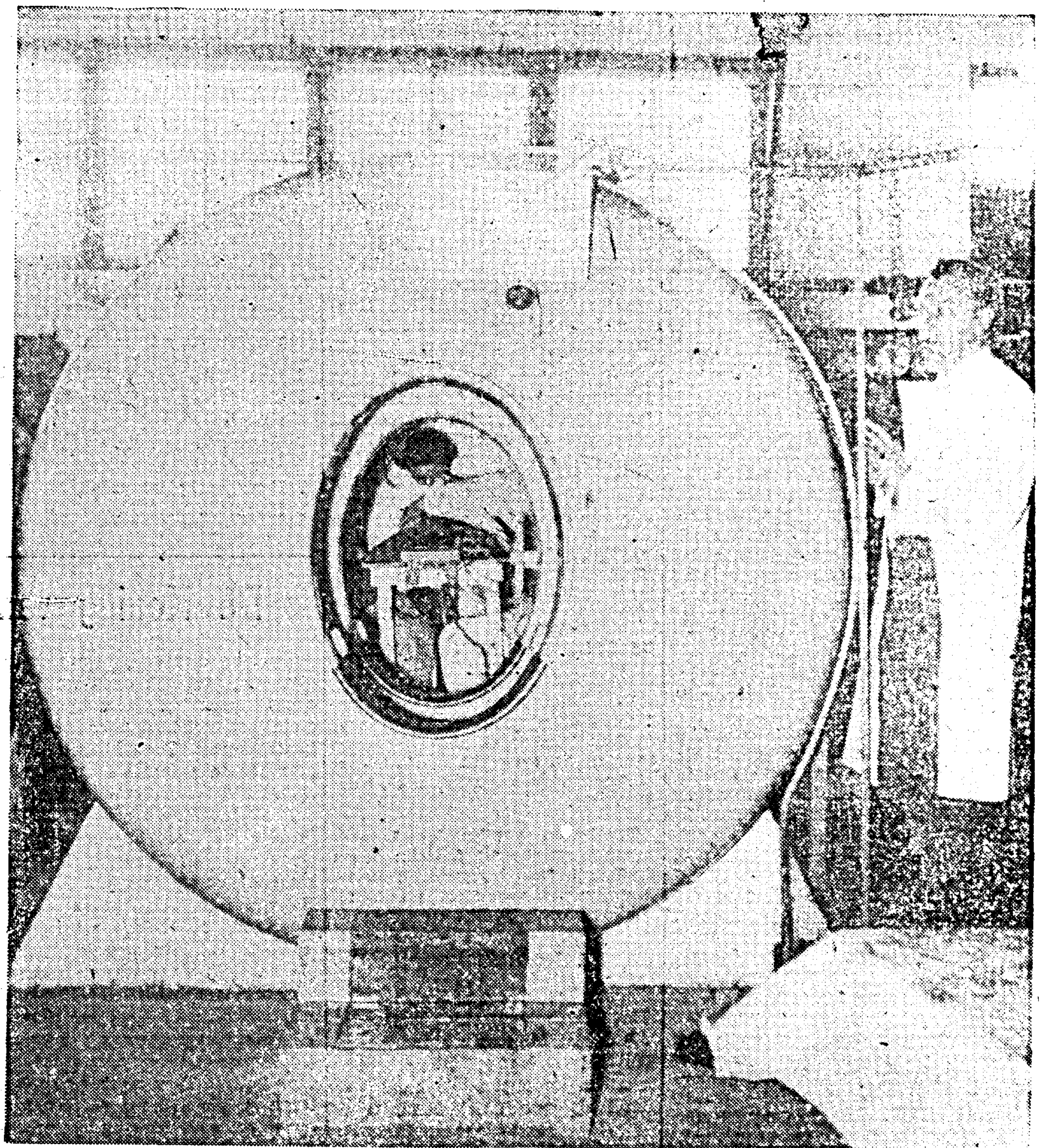
„Andere kostbaarheden hebben hier ook een prachtige schuilplaats gevonden, totdat ze naar tevredenheid van de hand konden worden gedaan. Oude meesters, die prachtige Mingvaas, helaas zo raadselachtig verdwenen uit het St.-James-museum, een gedeelte van de jadecollectie van Delano, de gouden Aphrodite van lord Cole — ach, te veel om op te noemen eigenlijk."

Hij was weer aan het werk gegaan en praatte daarbij aan één stuk door. „Ze zeggen, dat de oude Tregarthen altijd sprak over de schatten, die in zijn mijn voor het grijpen zouden liggen. Wel, daar heeft hij gelijk in gehad, al bedoelde hij wellicht iets anders. Maar waarschijnlijk is, dat hij van deze oude smokkelgang heeft geweten en er zijn mijn alleen maar ter camouflage boven liet graven. Vroeger liep die gang helemaal door tot Bodmin toe, maar ze werd door neervallend gesteente versperd. Ik vrees trouwens, dat er vanavond weer een instorting zal plaats hebben. Je begrijpt toch dat dit onvermijdelijk is, nietwaar?"

Op dat moment riep Elsa iets uit de verte; haar stem ging vergezeld met een holle echo.

(Wordt vervolgd)

Verbetering in de methode van chirurgisch ingrijpen

Een experimentele hartoperatie, uitgevoerd op een konijn in een afgesloten caisson, waarin de druk is opgevoerd tot 3 atmosferen absoluut.

OPEREREN in een caisson

(Van een bijzondere medewerker in Nederland)

Prof. dr. I. Boerema, chirurg aan het Wilhelmina-Gasthuis in Amsterdam, is met zijn assistenten reeds geruime tijd bezig met de ontwikkeling van een experimentele chirurgie, die bij welslagen in de niet meer zo verre toekomst een revolutionaire vernieuwing - en vooral verbetering - in de operatiemethoden zou kunnen gaan betekenen. Met name geldt dat voor het chirurgisch ingrijpen aan het hart. Dank zij de welwillende medewerking van prof. Boerema zijn wij in staat om het een en ander over diens wetenschappelijke onderzoekingen mede te delen.

Het grote probleem bij operaties aan het hart is, dat men normaliter het hart niet zonder meer kan „stilleggen" zonder schade te berokkenen aan alle organen van het lichaam, het hart zelf inbegrepen; met name het feit, dat de hersenen gedurende enige tijd van bloedstroom - en dus van zuurstofvoorziening - blijven verstoken is desastreus. Nochtans is dit stilleggen van het hart voorwaarde voor een verantwoord chirurgisch ingrijpen.

Nieuw principe wordt ontwikkeld

Het hele probleem is dus: hoe kan men de bloedcirculatie voor zulk een tijd afremmen, dat de operatie gedaan kan worden? Men is reeds geruime tijd over gans de wereld bezig te zoeken naar een in dit verband verantwoorde methode.

Men heeft het gezocht — en men zoekt het nog — in de „kunstmatige afkoeling", in een vertraging van het stofwisselingsproces in het lichaam dus. Men gebruikt de term „kunstmatige hibernatie" wanneer de vertraging van het stofwisselingsproces wordt bereikt via chemische middelen en men spreekt van „hypothermia" als natuurkundige methoden in het geding zijn.

In 1950 kwamen omtrent deze hypothermia de resultaten aan het licht van onderzoekingen die onafhankelijk van elkander door prof. Boerema in de chirurgische kliniek van Amsterdam en door dr. Bigelow in een kliniek in Toronto waren gedaan. Daarbij kwam vast te staan, dat uit experimenteel onderzoek op dieren was gebleken, dat bij afkoeling van het warme dierenlichaam de circulatie veel langer stopgezet kan worden dan bij gewone temperatuur, zodat voor het ingrijpen aan het hart een veel langere tijd beschikbaar kwam. Sindsdien heeft zich over de ganse wereld deze hypothermia als een nieuw terrein van onderzoek ontwikkeld. Nu stelde men echter vast, dat een diepe hypothermia te veel risico biedt en dat de afkoeling slechts een betrekkelijke waarde heeft nademaal men — tot op heden — veiligheidshalve niet dieper kon gaan dan tot een temperatuur van 26 graden Celsius.

Prof. Boerema is echter verder gegaan met zijn onderzoekingen en hij heeft nu een geheel nieuw principe op het terrein van de hypothermie ontwikkeld, dat grote mogelijkheden voor de toekomst biedt. Het bleek hem namelijk dat het mogelijk is om bij een dier dat tot 27 graden Celsius was afgekoeld de tijdslimiet van het stilzetten van de circulatie nog aanzienlijk te verlengen indien 't dier doordrenkt was met zuurstof; en hij bereikte zulks door het dier zuurstof te laten ademen onder een druk van drie atmosferen absoluut. Hij ging daarbij o.m. uit van de gedachte dat de zuurstofvoorziening van het lichaam niet beschikt over een reservoir. En hij ging er daarna toe over het ganse lichaam van het dier tot zuurstofreservoir te doen dienen. Bij een druk van drie atmosferen absoluut, zo stelde hij vast, lost het lichaam drie maal zoveel zuurstof op dan normaal. En hij wist een dusdanige toestand te verkrijgen dat het lichaam van het dier vijftien maal zoveel zuurstof bevatte dan normaal het geval was.

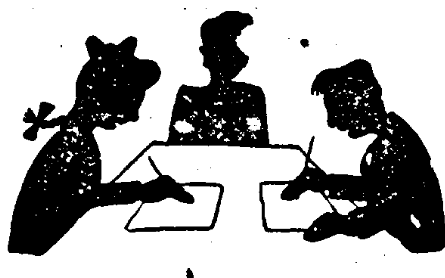
Prof. Boerema voert zijn experimentele operaties uit in een caisson. Men moet dat zo verstaan, dat bij zulk een operatie de chirurgen en de anaesthesist tezamen met het proefdier in het caisson worden opgesloten. Daarna wordt de druk daarin opgevoerd tot de vereiste drie atmosfeer. Onder die omstandigheden is het mogelijk gebleken — nadat de borstholte en eventueel ook het hart van het proefdier waren geopend — de circulatie in een groot deel van het lichaam van het dier (in dit geval een konijn) gedurende minstens 45 minuten stop te zetten door het afklemmen van de beide holle aders; zulks zonder dat het dier daarna enige stoornis vertoonde.

Prof. Boerema verricht deze experimentele operaties in Den Helder, waar hem door de Koninklijke Marine een hoge-druk-caisson voor zijn onderzoekingen ter beschikking is gesteld. De druk in het caisson wordt daarbuiten geregeld. Hij wordt na de operatie ook geleidelijk op normaal gebracht, omdat uiteraard een abrupte overgang gevaar oplevert voor de gezondheid van de chirurg en zijn assistenten. Buiten het caisson worden ook via een bepaald instrument de reacties van het hart van het proefdier gecontroleerd.

Tot nu toe heeft Prof. Boerema met deze experimentele chirurgie nog alleen het konijn als proefdier gebruikt. De grote vraag is natuurlijk, wanneer zij met redelijke kans van slagen op mensen kan worden toegepast. Prof. Boerema schat zelf dat zulks „nog wel enkele jaren" kan duren. Maar de gevolgen voor de medische wetenschap zouden zeer groot kunnen zijn voor de chirurgie in het algemeen en voor die aan het hart in het bijzonder.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Brief van Tante Corry

Beste neefjes en nichtjes,

Nichtje Anna Elenburg komt met een heel aardig plannetje voor de dag. Zij vraagt of de Kinderkrant niet zoiets als een correspondentie op touw kan zetten. Deze suggestie zal ook door andere leden met vreugde worden begroet, aangezien er meer dan eens een dergelijk verzoek werd gedaan. Om deze correspondentie op gang te brengen, moet eerstens elk lid, dat mee wil doen, zijn (haar) naam en adres naar Tante Corry sturen. Bij verloting wordt dan een corresponderend koppel aangewezen. Vanzelfsprekend kan bij een onjuiste keuze verzocht worden naar een ander vriendje of vriendinnetje te willen zoeken. Iedere week zullen wij er werk van maken door de namen van de nieuwe correspondenten in onze Kinderkrant te vermelden. Geïnteresseerden kunnen dan voor zichzelf uitmaken met wie zij de briefwisseling willen onderhouden. Als eenmaal het kontakt tussen twee leden gelegd is, zal tante Corry geheel buiten deze briefwisseling blijven. Uiteraard verneemt zij gaarne hoe het met de correspondentie verloopt!

De nieuwe nichtjes, die onze kinder-familie zijn komen versterken en die wij hartelijk welkom heten, zijn: Evelyn Panneflek; Ivonne Barrow; Maureen Genoveva en Dorothy Woods.

Brieven zijn ontvangen van: Igna en Reynold Jantji; Nilva en Trina de Jesus; Reginalda Lebacks; Petra en Delia Rosina (versje); Aurelia Jimenez (gedicht); nichtjes Prins; „Pretclub" en Tommie Smeulders; Lesley Roosberg; Imelda en Delia Arron (versjes); Florentina Mathilda; neefjes en nichtjes Antersijn (versjes) (nichtje Geraldine, je vriendinnetje mag gerust ook meedoen, hoor!); Gene Nahar (het paard heb je heel aardig getekend!); Dorothy Woods; Johanna Warning (gedicht); Ivonne Barrow; neefjes en nichtjes Fontilus; Myrna Lizarda (versje); Mildred Campagnard; Florry Vijzelman (zeer blij, dat je weer meedoet!); Cira Lichtenberg (als je voor dat boek komt, vergeet niet te vragen naar je „Sprookjesboek"); Neefjes en nichtje van Roosmalen (bedankt je moeder voor dat briefje!); Richard Lopez Penha (alsnog hartelijk gefeliciteerd met je verjaardag op 10 november j.l.!); neefjes en nichtjes Lemmers; Silvia (versje) en Magda Wolfert (verhaal); Vera Caster (hartelijke dank voor de zegels!); neefjes en nichtjes Cuales (versjes); Anna Elenburg (nichtje Anna, tante spaart heus geen zegels!); Evelyn Panneflek; Gloria Petronila (je verhaal komt ook eens aan de beurt!); Philomena Carty; Helen Voss (verhaal); Henk Wong-Chung; Lilian Chocolaad; Marlene Sy-A-Ten (van je brief heeft tante goede nota genomen; vergeet echter niet, dat het soms heel moeilijk is door het grote aantal brieven correct te zijn. Toch wordt elke oplossing stuk voor stuk nagekeken, zodat waarschijnlijk een der in te vullen woorden foutief was geschreven!); Irene Lichtenberg (wat zijn je tekeningen toch leuk!) en Elsita Dunker.

De neefjes en nichtjes, die ditmaal de 100 punten hebben behaald en daardoor een boek wonnen zijn: Anna Elenburg; Marcel Fraai; Cira Lichtenberg; Mildred King; Mauritza Fontilus; Rita Caster; Roy Huggins; Lenny Arron; Tommie Smeulders en Albert Davelaar.

De gelukkige winnaar van het uitgeloofde boek onder de goede oplossers is neefje Heinrich Kamperveen geworden. Proficiat, Heinrich!

Inzendingen van oplossingen en brieven moeten uiterlijk zaterdag 1 december a.s. binnen zijn en voorzien van naam (ook onder de verjes en verhalen), alsmede van het AANTAL BEHAALDE PUNTEN.

Tot de volgende keer dan,
Tante CORRY.

DE OPLOSSING VAN DE VORIGE KEER

Van links naar rechts: 1. tas; 4. tegel; 8. anker; 10. Ria; 11. neigen; 13. km; 24. dm; 15. gilde; 17. oven; 19. alg; 21. boon; 22. om; 23. eng; 24. komma; 26. Ed; 28. sein; 29. Kilo; 30. TRES.

Van boven naar beneden: 1. tand; 2. anemoon; 3. ski; 4. trein; 5. gr; 6 eikel; 7. lam; 9. eggen; 12. nl; 16. dammer; 18. vogel; 20. glans; 21. beuk; 22. oost; 25. Mie en 27. do.

DE HONINGSNOEPER

Er was 'ns 'n kabouterman
Van pierelapone, van pierelapon!
Z'n baard hing op z'n tenen,
Hij had twee rappe benen,
Met een knuppel in de hand,
Trok hij door 't hele land.

Zo kwam hij op een grote hei
Van pierepone, van pierelapein!
Hij had zo'n trek in eten
In boterham vergeten!
Daar zag hij bijenkorven staan,
En stapte er op aan

Hij nam heel gauw een honingblok
Van pierelapone van pierelepok
Toen liep hij haastig henen,
al op zijn vlugge benen
De bijtjes noemden: „Honingdief,
Niet stelen astublief".

En alle bijtjes vlogen uit
Van pierelapone van pierelapuit
Zij prikten en zij staken
Waar zij hem honden raken
Kabouterman zag bont en blauw,
En had heel groot berouw.

van nichtje Ingrid Cuales

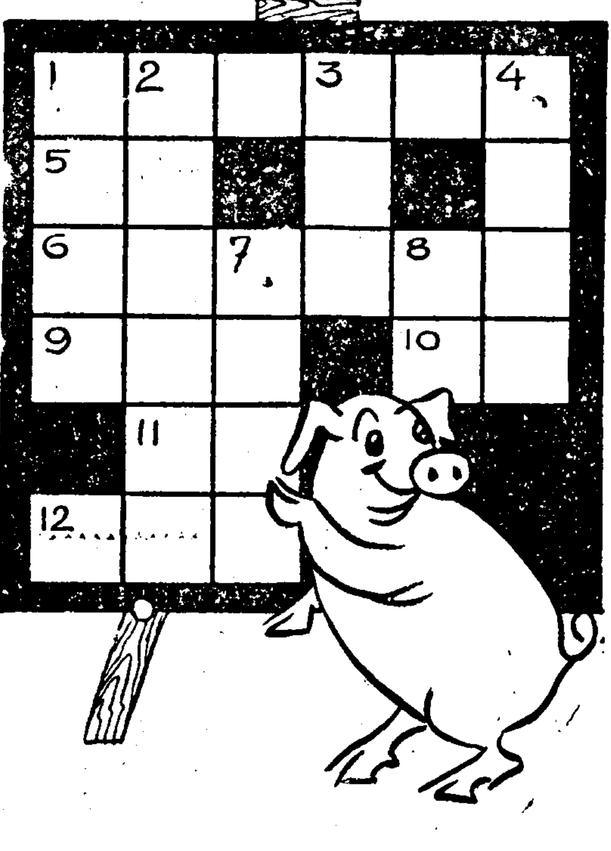
BIGGENPUZZLE

Van rechts naar links:

1 Je ziit dit dier voor je
5 Daar
6 Gebruik je om water mee te scheppen
9 Hoort je griffel bij
10 Met een H er voor is het een lidwoord
11 Een muzieknoot
12 Hoe... is het nog lopen?

Van boven naar beneden:

1 Een grote massa
2 Tegenovergestelde van rijkere
3 Graast in de wei
4 Vogelbedje
7 Een ijverig insect
8 Hetzelfde als 11

De Koning van Morsemaarland

Toen hij dichterbij kwam, knipperde hij met zijn ogen want die koets verblindde hem bijna, zo glom het goud, dat er aan alle kanten opzat. Toen hij stil hield, ging er een raampje van de koets open en een stem vroeg: „kunt U mij ook zeggen waar we zijn?" De prins maakte een buiging voor de prinses die dat vroeg, want dat het een prinses was kon je dadelijk wel zien. „U bent in Morsemaarland, hoogheid." zei hij beleefd. O, wat enig, riep de prinses. „Is het echt waar wat de mensen over uw land vertellen? Morst U echt maar raak? Laat me U eens bekijken. Het portier van de koets ging open en de prinses kwam naar buiten. Toen ze de prins zag staan in zijn pak vol vlekken met zijn ongekamde haar en zijn schoenen vol stof, sloeg ze haar handen elkaar van verbazing. „Wat bent U vies", zei ze. „U bent zeker de armste man van Morsemaarland. „Nu, zei de prins, ik ben de zoon van de koning".

„Dat bestaat niet riep ze, ik heb nog nooit gehoord dat een prins er zo vies uit kan zien".

„Het is toch heus waar, zij hij, als U wilt zal ik U naar het paleis van mijn vader brengen. Dan kunt U alles wat U weten wilt horen en zien.

„Graag," zei de prinses, U moet weten dat ik de dochter van de koning van Wassemaarland ben

„Ja, zei de prins, dat dacht ik al." En net zo verbaasd als de prinses naar zijn vlekken had gekeken, keek hij naar haar sneeuwwitte japon en haar handschoentjes en haar muiltjes en het glanzende gouden kroontje op haar hoofd. „Mag ik met U meerijden in de koets?" vroeg de prins, dan kan ik U onderweg vast vertellen over wat we zien". De prinses kreeg een kleur en keek verlegen naar de smerige mantel en de schoenen van de prins, die haar kussens van rose satijn zouden vuilmaken. Maar ze durfde geen nee te zeggen en schoof alleen maar een beetje opzij om de prins niet aan te raken. De prins merkte het wel en hij kreeg ook een kleur omdat hij zich niet op zijn gemak voelde in die mooie glimmende koets.

Toen ze bij het paleis aankwamen was de hele stad al uitgelopen om de prinses van Wassemaarland te zien, die niet één vlekje op haar japon had. Met open mond keken de mensen haar aan en de prinses keek net zo verbaasd, want zij had nog nooit zoveel slordige en smerige mensen bij elkaar gezien. De koning en de koningin van Morsemaarland vonden het een grote eer dat de prinses bij hen op bezoek kwam en ze lieten meteen de kok komen om een grote morsemaaltijd klaar te maken. De prinses zat haar ogen uit te kijken om al die vorsten en voorname dames en heren, die hun kleren vol klicderden. **Wordt vervolgd**

van Elna v. Sauers

Koning Tokkel kiest een opvolger

Waarschijnlijk hebben jullie allemaal wel eens een verhaal gelezen over een koning met twee zonen, die hem allebei graag wilden opvolgen, zodat de vorst de moeilijke taak had, te beslissen wie van hen het meest geschikt was om na hem over zijn rijk te regeren. Even waarschijnlijk is het, dat geen van jullie de geschiedenis kent van koning Tokkel, die lang geleden over Babbaldonië heerste, een land waar alles anders is dan anders en waar dus ook weer iets bijzonders aan de hand was, toen koning Tokkel zo oud was geworden, dat hij noodzakelijk een opvolger moest aanwijzen.

Koning Tokkel had twee zonen, prins Ping en prins Pong, die precies even oud waren en er geen van tweeën iets voor voelden om koning te worden. Zij waren dol op zwemmen en paardrijden en jagen en vechten, maar aan regeren hadden zij een broertje dood. Zij waren er ook niet erg geschikt voor, want zij hadden nooit veel gestudeerd en bezaten, kort gezegd, meer spieren dan hersens. Toen hun vader dan ook op zekere dag vroeg wie van hen koning zou willen worden, keken zij allebei verlegen naar de grond. „Vader," sprak eindelijk Ping na een lang zwijgen, „wij hebben er geen van beiden zin in. U moet daarom zelf maar zeggen, wie u moet opvolgen; wij zullen ons bij elke beslissing neerleggen."

De koning had wel een dergelijk antwoord verwacht en ging naar zijn eigen vertrekken om over de toestand na te denken. Hij was daar echter nog geen half uur mee bezig, toen hij in zijn overpeinzingen werd gestoord doordat zijn nar Wabbel binnenhuppelde.

„Hallo, koninkie," riep Wabbel, terwijl hij al zijn bellen liet rinkelen. „Zit je over je domheden na te denken?"

„Stil, Wabbel," zei de koning, „ik heb geen zin in je onbeschaamde grappen. Ik heb zorgen, loodzware zorgen."

Wabbel werd direct ernstig. „Wat is er aan de hand?" vroeg hij. „Kan ik helpen?"

„Ik wou dat het waar was," zuchtte de koning. „Luister: ik word oud en het is dus tijd, dat ik een opvolger aanwijs. Het vervelende is nu, dat Ping en Pong er niets voor voelen om koning te worden. En nu moet ik zeggen, wie van hen zijn hele leven iets moet doen waar hij geen zin in heeft. Ik weet niet wie van de twee ik dat zal aandoen, want ik heb hen beiden even lief."

„U zult toch in ieder geval degene moeten kiezen, die er het best geschikt voor is," merkte Wabbel op.

„Ja, dat is zo!" riep de koning, die zelf niet erg snugger was en daar zelfs nog niet aan had gedacht. „Dat is de oplossing. Maar wie van de twee is dat? Ping kan het beste paardrijden en schieten, maar Pong is nooit op de sabel geslagen en is een fenomenaal zwemmer. Meer weet ik eigenlijk niet van hen. Hoe kom ik er nu achter, wie van hen het beste zou kunnen regeren?"

„U moet te weten komen wie van hen het meeste weet en het best is ontwikkeld," zei Wabbel, „en dat kunt u het beste doen door hun vragen te stellen. Wie de meeste goede antwoorden geeft, moet regeren."

„Nee, dat is geen oplossing," antwoordde de koning. „Als dan de ene vóórlag, zou ik de ander makkelijker vragen gaan stellen. Ik zou het niet kunnen verdragen, dat de een de ander overtrof, want ik heb beiden even lief. O, wat is het toch een vreselijke toestand."

„Maak dan van tevoren een lijstje met vragen klaar," stelde Wabbel voor.

„Nee!" riep de koning, die plotseling een ingeving had gekregen, „nee, ik weet iets anders. Jij moet de vragen stellen! Je gaat naar een paar geleerden en laat die een lijst met vragen maken en die leg je dan vanmiddag aan de jongens voor."

Eén ogenblik was Wabbel volkomen overbluft. Toen stak hij wanhopig zijn armen omhoog en riep: „Maar ik ben een nar!"

„Kan mij niet schelen, wat je bent," kreet de koning, die zich nooit van een eenmaal genomen besluit liet afbrengen. „Vanmiddag moet jij mijn zonen vragen stellen. Je moet mij helpen; doe het terwille van Babbaldonië. Pokkeledollie-nog-aan-toe, je weet toch wel wat je taak is, niet? Je moet de koning vermaken en hem op zijn fouten wijzen en zorgen, dat hij niet hoogmoedig wordt, nood ook helpen!"
maar je moet hem in tijd van

„Natuurlijk," zei de nar, en hij boog zijn hoofd.

Die middag kwamen koning Tokkel, de prinsen Ping en Pong en de nar Wabbel bijeen in de troonzaal. De koning legde zijn zoons uit wat de bedoeling van deze samenkomst was en toen de jongemannen hadden beloofd, zoveel mogelijk vragen goed te zullen beantwoorden, knikte de koning tegen Wabbel ten teken dat hij kon beginnen. „Heb je je lijst met vragen klaar?" vroeg hij.

„Nee," zei Wabbel, „ik zal zo wel wat vragen. Eh, laat mij eens kijken; Ping, vertel eens, hoe luidt artikel 623 van het Wetboek van Strafrecht?"

„Weet ik niet," zei Ping onmiddellijk en Pong en ook de koning zel verklaarden, dat zij het niet wisten.

(Wodrt vervolgd)

Heinrich Kamperveen 1 BOEK
Anna Elenburg ...... 1 "
Marcel Fraai .... 1 "
Cira Lichtenberg .... 1 "
Mildred King .... 1 "
Mauritza Fontilus ... 1 "
Rita Caster .... 1 "
Roy Huggins .... 1 "
Lenny Arron .... 1 "
Tommie Smeulders .. 1 "
Albert Davelaar .... 1 "
Stanley Seferina .... 90 punten
Ingrid Lichtenberg .. 90 "
Stanley Marchena .. 90 "
Gerda Ho .... 90 "
Joseline Palm ...... 90 "
Hubert Borgschot .... 90 "
Kenneth Beeldsnijder 90 "
Reginalda Juda ...... 90 "
Walter Juda .... 90 "
Alicia Pieters .... 90 "
Emy Rademaker .... 90 "
Irving Pocornie ...... 90 "
Dicky van Uiter .... 90 "
George van Uiter .... 90 "
Edward Profeet ...... 80 "
Henk d'Arnault ...... 90 "
Diane De Jong ...... 90 "
Harold van Eijma .. 90 "
Saida Lamp .... 90 "
Edisona Prins ...... 90 "
Geraldine Prins ...... 90 "
Myrna Prins .... 90 "
Delia Rosina .... 90 "

Roy de Vries .... 80 "
Georgine Pluim ...... 80 "
Ronald Pluim .... 80 "
Ingrid Pluim .... 80 "
Frans Nijbroek ...... 80 "
Mayra Juliana ...... 80 "
Gloria Petronilia .... 80 "
Louis Carty .... 80 "
Irene Haseth .... 80 "
Rudy Sprock .... 80 "
Nita Tyrol .... 80 "
Dolly Tyrol .... 80 "
Rudy Tyrol .... 80 "
Henk Lemmers ...... 80 "
Humbert Lemmers .. 80 "
Joyce Lemmers ...... 80 "
Jenny Lopez Penha .. 80 "
Petra Rosina .... 80 "
Gabrielle Tillemans .. 80 "
Florentina Mathilda .. 80 "
Elma van Sauers .... 80 "

Aida v. Dongen ...... 70 punten
Clem Gout .... 70 "
Jorina de Palm ...... 70 "
Vivienne Pieters .... 70 "
Joyce Perry .... 70 "
Jacques Hernandez .. 70 "
Mathilda Laurens .... 70 "
Otmar Curiel .... 70 "
Lucien de Graven .... 70 "
Hella Chundro ...... 70 "
George Curiel ...... 70 "
Drussy Vinck .... 70 "
Sheila van Uiter .... 70 "
Franklin Eendragt .. 70 "
Rita Eendragt ...... 70 "
Philomena Carty .... 70 "
Zaïda van Hoop ..... 70 "
Gerda Smeets .... 70 "
Johanna Warning .... 70 "
Aurelia Jimenez .... 70 "
Delia Arron .... 70 "
Overida Arron ...... 70 "
Ivan Davelaar ...... 70 "
Ciro Antersijn ...... 70 "
Lilian Chocolaad .... 70 "
Elsita Dunker .... 70 "
Elene Elisabeth .... 60 "
Gladys Rodriguez .... 60 "
Lino Virginia .... 60 "
Ruben Wever .... 60 "
Jetti Jans .... 60 "
Marian Gijsbertha .. 60 "
Iwan Vonsee .... 60 "
Theo Vonsee .... 60 "
Mirtha Casseres .... 60 "
Oswin Casseres ...... 60 "
Norman La Cruz .... 60 "
Magnolia Thielman .. 60 "
Rudolf Knel .... 60 "
Oscar Ugueto .... 60 "
Doreen Peterson .... 60 "
Adrie Bloem .... 60 "
Marjorie Lamboo .... 60 "
Ruben Pieters ...... 60 "
Ivan van Roosmalen 60 "
Jenny Fraai .... 60 "
Ivy Dovale .... 60 "
Silvia Wolfert ...... 60 "
Magda Wolfert ...... 60 "
Sonny Caster .... 60 "
Wim Smeets .... 60 "
Toontje Kamperveen 50 "
Wouter van der Zalm 50 "
Ely Hooftman ...... 50 "
Irene Cicilia .... 30 "
Edith Cicilia .... 50 "

Mildred Lichtenberg 50 punten
Shirley Cratz .... 50 "
Ethel Sprockel ...... 50 "
Sheley Curiel .... 50 "
Huub Moeniralm .... 50 "
Helen Wanner ...... 50 "
Paulina Loe-Sack-Sioe 50 "
Elene Elisabeth ...... 50 "
Virginia Vonsee .... 50 "
Norman de Palm .... 50 "
Roselien Pocornie .... 50 "
Marlen Kamperveen 50 "
Jan van Roosmalen .. 50 "
Mildred Campagnard 50 "
Linlinda Haseth .... 50 "
Henry Martinez .... 50 "
Louise d'Arnault .... 50 "
Melvyn Hupsel ...... 50 "
Stowell Hupsel ...... 50 "
Judith Ugueto ...... 50 "
Eldrid Fontilus ...... 50 "
Vera Caster .... 50 "
Eric de Haas .... 50 "
Edna Rosina .... 50 "
Trina de Jesus ...... 50 "
Rouël Arron .... 50 "
Asmina Antersijn .... 50 "
Greta Antersijn ...... 50 "
Carla Antersijn ...... 50 "
Tirso Antersijn ...... 50 "
Geraldine Antersijn 50 "
Ernie Isselt .... 40 "
Helen Voss .... 40 "
Aileen Voss .... 40 "
Ingrid Voss .... 40 "
Hetty Voss .... 40 "
Loesje Voss .... 40 "
Lesley Petrus .... 40 "
Humphrey Oleano .. 40 "
Wanda de Freitas .. 40 "
Rudi Vonsee .... 40 "
Anthony Nahar ...... 40 "
Roosje Schmeits .... 40 "
Marjo Schmeits ...... 40 "
Gertrudis d'Abreu de Paulo 40 "
Haervy Zimmerman 40 "
Nigma Zimmerman .. 40 "
Agnita Eendragt .... 40 "
Albert Eendragt .... 40 "
Jeanette Eendragt .. 40 "
Raquel Ramos ...... 40 "
Freddy Voss .... 40 "
Maureen Engelhardt 40 "
Nelly Engelhardt .... 40 "

Ria van Roosmalen .. 40 punten
Hetty d'Arnault ...... 40 "
Humphrey King ...... 40 "
Glenda King .... 40 "
Candida Jansen ...... 40 "
Rodion van Eijma .... 40 "
Joke Spaan .... 40 "
Antonia de Palm .... 40 "
Nilva de Jesus ...... 40 "
Betty Sy-A-Ten .... 40 "
Marlene Sy-A-Ten .. 40 "
Lesley Sy-A-Ten .... 40 "
Alice Sy-A-Ten .... 40 "
Marilu Capriles ...... 35 "
Humphrey King .... 30 "
Isidra Borgschot .... 30 "

Louise Sanchez ...... 30 "
Carla Floridas ...... 30 "
Emmy Burnet ...... 30 "
Helga Burnet .... 30 "
Petra de Cuba ...... 30 "
Glenda de Cuba ...... 30 "
Daniel Wever .... 30 "
Jossie Wever .... 30 "
Kiki Bernardus ...... 30 "
Raymond de Windt .. 30 "
Faustina Frank ...... 30 "
Sylvia Maduro ...... 30 "
Stanley Davelaar .... 30 "
Hubert Salas .... 30 "
R. Devid .... 30 "
Ingrid Hose .... 30 "
Consuelo Tromp .... 30 "
Juan Lauff .... 30 "
Yvonne Valk .... 30 "
Shelly Curiel .... 30 "
Rieke Moeniralm .... 30 "
Sigrid Casseres ...... 30 "
Yosta Doedel .... 30 "
Ludwina Croez ...... 30 "
Wilda Curiël .... 30 "
Ivy Richardson ...... 30 "
Adele Cicilia .... 30 "
Marietza Cicilia .... 30 "
Morila Cicilia .... 30 "
Lucille Rog .... 30 "
Simonia Thielman .. 30 "
Otmar Thijssen ...... 30 "
Jean Schmeits ...... 30 "
Stella Paulina ...... 30 "
Stella La Croez ...... 30 "
Maritza Vivas ...... 30 "
Elisabeth Burgos .... 30 "
Elio Borgschot ...... 30 "
Carmen Nijbroek .... 30 "

Arline Ugueto ...... 30 punten
Edeltrud Juda ...... 30 "
Hertha van Sprang .. 30 "
Tessie van Sprang .. 30 "
Jan van Sprang .... 30 "
Helen van Sprang .. 30 "
Franklin Tjon-Sie-Fat 30 "
Henk Wong-Chung .. 30 "
Regina Haseth ...... 30 "
Florence Beeldsnijder 30 "
Margaret Orman .... 30 "
Lean van Opstal .... 30 "
Xiomara Broos ...... 30 "
Ingrid Cuales .... 30 "
Rachel Cuales ...... 30 "
Antonio d'Abreu de Paulo 30 "
Nirza de Lannoy .... 30 "
Igna Jantji .... 30 "
Imelda Arron .... 30 "
Evelyn Roosberg .... 30 "
Gene Nahar .... 30 "
Henrie Croes .... 20 "
Glenda Croes .... 20 "
Hans Gout .... 20 "
Maria-Louise Becker 20 "
Laurina Pourier .... 20 "
Denise Ho .... 20 "
Purcy Ho .... 20 "
Henry v. Meeteren .. 20 "
Jessy Maduro .... 20 "
Mavis Wehl .... 20 "
Hans Roest .... 20 "
Ligia Doedel .... 20 "
Ronald Doedel ...... 20 "
Ella Richardson .... 20 "
Joan de Miranda .... 20 "
Jenny de Miranda .. 20 "
Stanley La Croez .... 20 "
Ferdinand Maduro .. 20 "
Maurien Provence .. 20 "
Stanley Leonora .... 20 "
Gilbert Leonora .... 20 "
Roberto Leonora .... 20 "
Marlene Adoptie .... 20 "
Sonja Balentina .... 20 "
Sigrid Sprock .... 20 "
Louris Hagen .... 20 "
Lucille Palm .... 20 "
Ilha Palm .... 20 "
Shelley Palm .... 20 "
Anitra Palm .... 20 "
Richard Maduro .... 20 "
Glenda van Delden .. 20 "
Eugenie Victoria .... 20 "
Ella Petronilla ...... 20 "

Josefa van Heijningen 20 punten
Ruth La Paz .... 20 "
Judith La Paz ...... 20 "
Julia Conradus ...... 20 "
Irene Ramlal .... 20 "
Humphrey Vivas .... 20 "
Treesje Juda .... 20 "
Claverina Lichtenberg 20 "
Irene Lichtenberg .. 20 "
Robbie van Sprang .. 20 "
Rene van Sprang .... 20 "
Ludwig Petrona .... 20 "
Petra de Jongh ...... 20 "
Ada Emans .... 20 "
Ingrid Genoveva .... 20 "
Ingrid Haseth ...... 20 "
Ivy Sambo .... 20 "
Gerda Sprock .... 20 "
Xavier Broos .... 20 "
Maureen Cuales .... 20 "
Dudley Cuales ...... 20 "
Henny Barrow ...... 20 "
Myrna Lizarda ...... 20 "
Georgette Labad .... 20 "
Marlène Prins ...... 20 "
Christine de Jong .... 20 "
Reginalda Lebacks .. 20 "
Reynold Jantji ...... 20 "
Toos Smeulders ...... 20 "
Yvette de Rooy ...... 20 "
Sislin Isenia .... 20 "
Marianne Tillemans 20 "
Gloria Luyando ...... 20 "
Lesley Roosberg .... 20 "
Arlette Chee .... 20 "
Howard Chee .... 20 "
Marguerite de Rooy .. 20 "
Franciën Mulder .... 15 "
Nilo Sneper .... 10 "
Patricia Gout .... 10 "
Carla Becker .... 10 "
Mevis Pijpers ...... 10 "
Jenna de Palm ...... 10 "
Wilma Espacia ...... 10 "
Ivan W. Ramos ...... 10 "
Rudolf Jansen ...... 10 "
Judith Alberto ...... 10 "
Ronald Malmberg .... 10 "
Margarita Kleinmoedig 10 "
Joan Edwards ...... 10 "
Yvonne Gelderman .. 10 "
Lenny Bouwman .... 10 "
Franklin Sanchez .... 10 "
H. Devid .... 10 "
Tineke Erhart ...... 10 "

Eric v.d. Berg .... 10 punten
Giovanie Maduro .... 10 "
Hannibal Sprock .... 10 "
Isidora Morar .... 10 "
Henna Doedel ...... 10 "
Humphrey de Miranda 10 "
Vilma Rijna .... 10 "
Marcia Nahar .... 10 "
Beatrix Sedney ...... 10 "
Diana Albertus ...... 10 "
Aurelia Eustacia .... 10 "
Bettie de Brouwer .. 10 "
Henna Nijbroek .... 10 "
Adelgonda Juda .... 10 "
Mayra Pocornie ...... 10 "
Harold Arvelo ...... 10 "
Diana Pieters .... 10 "
Siegfried Römer .... 10 "
Stella Curie .... 10 "
Arthur Knel .... 10 "
Adriana Koolman .... 10 "
Irving Carty .... 10 "
Francine Moron .... 10 "
Marlies Sprockel .... 10 "
Lucy v/d Loos ...... 10 "
Miralva Jonis .... 10 "
Myrtha Eugenio .... 10 "
Anitra Curiel .... 10 "
Joseline Curiel ...... 10 "
Otmar Thijssen ...... 10 "
Truis René .... 10 "
Maria-Louise Becker 10 "
Mildred Laurens .... 10 "
Franklin Lenora .... 10 "
Inid Vivas .... 10 "
Marvin Vivas ...... 10 "
Veronica van Heijningen 10 "
Antonia van Heijningen 10 "
Marisca van Heijningen 10 "
Mathilda Rademaker 10 "
Richard Lopez Penha 10 "
Evelyn Panneflek .... 10 "
Maureen Genoveva .. 10 "
Norma Jacobus ...... 10 "
Dulcela Haseth ...... 10 "
Florry Vijzelman .... 10 "
Christine de Jong .... 10 "
Ivonne Barrow ...... 10 "
Dorothy Woods ...... 10 "
Merle van Eijma .... 10 "
Georgina de Lannoy.. 10 "
Ella de Lannoy ...... 10 "
Ivonne Lichtenberg .. 10 "

L.E.C. nog niet voldaan over interpretatie van nieuwe arbeidsovereenkomst

Oranjestad. — Het schijnt dat men in kringen van de L.E.C. (de arbeidersvertegenwoordiging bij Lago) nog niet voldaan is over de interpretatie van bepaalde artikelen van het nieuwe arbeidscontract, dat onlangs werd gesloten.

Vandaag wordt er een periodieke bespreking gehouden tussen Directie en LEC en aangenomen wordt dat LEC in het byzonder de kwestie weer zal opbrengen terzake de kwestie van de betaling voor arbeid op vrije dagen.

LEC is van mening dat de arbeider, die op een vrije dag moet werken hiervoor betaald moet worden op basis van normaal loon plus overtime bonus, hetgeen neerkomt op extra betaling van 12 werkuren (8 uur plus 50%). De directie meent echter dat slechts de overtime bonus moet worden betaald (dus vier arbeidsuren), daar de Directie van mening is, dat de „vrije" dag al betaald wordt. Besprekingen eerder over deze kwestie gehouden brachten geen oplossing. LEC won, aldus werd ons meegedeeld, juridisch advies in en kan zich nog steeds niet verenigen met de interpretatie van de directie. In LEC kringen wordt er over gesproken, dat indien geen overeenstemming wordt bereikt, het mogelijk nuttig zal zijn de clausule van het arbeidscontract dat over deze kwestie handelt, te onderwerpen aan het oordeel van de burgerrechter.

Onze vloot boekte nieuwe leden

Oranjestad. — Tijdens een in het Marinierskazerne gehouden bestuursvergadering van de afdeling Aruba van de Koninklijke Nederlandse Vereniging Onze Vloot werden opnieuw een zestiental leden ingeschreven, waaronder de commandant en officieren van de Mariniers.

Besloten werd verder mee te werken aan de organisatie van de jaarlijkse feestavond welke in het kamp voor bemanning en vrienden wordt gegeven ter gelegenheid van de Korpsverjaardag. Dit feest, dat dit jaar de 291ste verjaardag geldt, wordt gehouden op 8 december a.s.

DRANKBESTRIJDERS kennen jeugdprijzen toe

Oranjestad. — Door de commissie voor drankbestrijding, welke onlangs op de scholen een slagzinnen-campagne hield, worden thans de prijzen uitgereikt voor de bekroonde slagzinnen. Donderdag is de Julianaschool aan de beurt, vervolgens de school van Noord.

De bekroonde slagzinnen werden nog niet gepubliceerd.

Voetbalwedstrijd

In een vol Stadion werd gisteravond de wedstrijd RCA — Aruba Juniors gespeeld. Voor de rust was het 1-0 de score werd gemaakt door Gonzalez van RCA, even later scoorde la Rosa van Aruba Juniors, zodat de stand gelijk werd. Dat bracht de spanning erin, en na rust was iedereen zeer benieuwd wie als overwinnaar uit de strijd zou komen. Door Jansren van RCA werd de 2de goal gemaakt en zo besloot een bijzonder spannende en pittige wedstrijd met 2-1 voor RCA. Hierdoor staat RCA bovenaan met 14 punten.

Groeten uit Nederland

Oranjestad. — Vanavond om kwart voor zeven wordt door Radio Kelkboom weer een groetenprogramma uitgezonden, dat in nederland door Radio Nederland, Wereldomroep werd samengesteld. Dit keer spreken vanuit den Haag de Antilliaanse studerenden, E. van der Biezen, C. Tromp en R. Odor.

Verwachte schepen

Oranjestad. — Morgen wordt in de haven van Oranjestad verwacht het ms. Oranjestad van de KNSM. Het komt uit Cristobal en gaat via Curaçao, venezolaanse havens en Trinidad naar Europa.

Op 24 november komt de Norinda uit New York en Curaçao en gaat naar de Venezolaanse havens en eventueel New Orleans. Op dezelfde dag de Osiris van Colombiaanse havens naar Curaçao, Baltimore en eventueel New York. Maandag a.s. wordt verwacht de Stentor, komende uit Maracaibo en Punto Cardon en met bestemming Curaçao, BG, Suriname en Europa.

De Norinda en de Stentor konden in Amerika niet volledig worden afgehandeld en brengen dan ook slechts een deel van de voor Aruba bestemde lading. De Southern Cross wordt wel, de Santa boten voorlopig niet verwacht.

Ouderavond op Beatrix-school

Oranjestad. — Morgen, donderdag wordt in de Prinses Beatrixschool een ouderavond gehouden, welke om acht uur begint. De bijeenkomst is vooral bedoeld om de ouders in de gelegenheid te stellen kennis te nemen van de vorderingen van hun kinderen.

Correctie

Oranjestad. — Het foutenduiveltje speelde ons gisteren parten. Opmerkzame lezers zullen hebben begrepen dat in het bericht over de viering van het VGKS jubileum niet bedoeld werd een receptie bij Dr Arends, maar in de Arend Colony. Hetzelfde geldt voor de plaats van samenkomst. Niet de Lagoclub, maar de Eagle club.

Filmvoorstelling Cultuurcentrum

Willemstad. — Het programma voor de filmvoorstelling in de patio van het Cultuurcentrum, op woensdag 21 en donderdag 22 november 1956, 's avonds om 8 u 15, luidt als volgt:

1. Kiko the kangeroo at the bat, een komische tekenfilm. 2. Your health center, een hygiënische film. 3. Giants and dwarfs, land en volkenkunde van Afrika. 4. Beautiful Blue Danube melodiën van Johan Strauss. — Pauze — 5. Lazy rhythms, een muzikale met "The Mills Brothers". 6. Cinderella, assepoester. 7. Terror Trail, een Cowboy film met Tom Mix. 8. Washee Ironee, komische film met "The famous Kids".

Gevonden voorwerpen

Oranjestad. — Bij de politie te Oranjestad werden de navolgende voorwerpen als gevonden geregistreerd:

Een bruin gelakt herenrijwiel, een zwart gelakte meisjesfiets.

Te Sint Nicolaas werden geregistreerd: Half lot van de Landsloterij (gevonden in Oriental Laundry), Takelhaak en bundel kwitanties, sleutelhouder en koperen plak.

Supertanker in de haven

Oranjestad. — In de haven van San Nicolas werd gisteren een supertanker binnengeloodst door de heer J. Berkhout. Het is de grootste tanker welke tot dusver in onze havens binnenliep. Het schip, de Almanik Saud Al Awal, varende onder Saudi-Arabische vlag, is 775 voet lang en meet 28.738 BRT, 45000 ton deadweight.

Voor de vrijheidsstrijders

Oranjestad. — Bij de Z. E. Pater De Valk kwamen de volgende nieuwe giften binnen voor de slachtoffers van de overval op Hongarije:

Instrument Shop Lago ƒ 11.18
Lago Community Council ($300) ƒ 564.—
Eerw. Frères ƒ 300.—
Hr. van der Beek Vliegveld ƒ 25.—

Het totaal der ontvangen gelden bedraagt nu ƒ 4681.54. De stroom houdt aan en na het afsluiten van deze lijst kwamen alweer vele nieuwe, belangrijke giften binnen.

Wie volgt? Het adres: Pater De Valk, Pastorie Oranjestad, tel. 1434.

WIE VOLGT?....

CURACAO

Soroptomistclub zendt eerste cheque aan Comité Hongaarse Vluchtelingen

Willemstad. — De Soroptimistclub te Curaçao verzendt deze week een cheque van Nf. 6000.— aan het Comité voor Hongaarse Vluchtelingen in Nederland. Dit is een eerste gift van de bijeengebrachte bedragen.

Uieraard betekent dit nog niet het einde van de actie. Er kunnen nog steeds giften op de plaatselijke bankrekeningen ten bate van het Steuncomité voor de Hongaarse vluchtelingen gestort worden. Later zal dan opnieuw een cheque naar Nederland worden gezonden.

De Soroptimistclub laat weten, dat er heel mooie giften in de bussen op het postkantoor zijn gedeponeerd, en dat zij deze bussen nogmaals in de aandacht van het publiek aanbeveelt. Er is zeer veel geld nodig voor de Hongaarse vluchtelingen in Nederland, omdat het deze mensen aan alles ontbreekt, warme kleding, verwarming, huisvesting en voedsel. Met de geldelijke steun van ons allen kan het Comité, dat de verzorging van deze mensen op zich heeft genomen, de vluchtelingen van al deze noodzakelijke dingen voorzien.

Laat U dus niet in edelmoedigheid bijdrage.

Luchtvaart

Dr. Plesmanluchthaven. — Het K.L.M.-vliegtuig, dat 18 november uit Curaçao vertrok, arriveerde de 19e om 1957 uur plaatselijke tijd te Amsterdam.

Christian Ferras: van de muzen begenadigd

Willemstad. — Het optreden van Christian Ferras in het Kransje op deze Dinsdagavond mag zonder enig voorbehoud gerekend worden tot een hoogtepunt in het programma, dat de Curaçaosche Kunstkring dit jaar presenteert. Want dat Christian Ferras een violist is bij de gratie van de muzen zal ieder erkennen, die hem gisteravond bezig heeft gezien en vooral gehoord.

Wij hadden dan ook wel graag een wat minder virtuoos programma gehoord, want van de perfekte techniek van Ferras zijn wij wel overtuigd, maar er was gisteravond weinig gelegenheid hem te ontmoeten in een persoonlijke inzet: het was — uitgezonderd in Franck's sonate — voornamelijk het instrument, dat imponeerde; het rijke instrument, dat door de aanraking van Ferras ging leven, maar niet doorleefd werd. Die gelegenheid — Ferras persoonlijk te ontmoeten — was er dan wel in de Sonate voor piano en viool (A. gr. t.) van César Franck (1822—1890), de „engelachtige meester", zoals hij genoemd werd. Meesterlijk is deze sonate zeker en ook het adjektief wordt gerechtvaardigd in de weerspiegeling van de zuivere, melodische lyriek zowel als in de innerlijke vervoering en de felle, later bezonken innigheid, die als een vroom, hartstochtelijk gebed zijn te ervaren, gevolgd door een volkomen berusting.

Zoals de roos haar blaren uitvouwt naar het morgenlicht, ontplooit de sonate in het eerste deel haar intervallen uit het kernmotief en zo gauw de viool haar melodie inzet is er een vloeiende harmonie, die door het breken van de vijfklank rustig en overwogen voortruist in een bezoken ritme, dat schijnt te worden voortbewogen door de begeleidende klanken van de piano. In het Allegro wordt deze beweging voltrokken in grotere spanning, als de viool het opneemt tegen de hartstochtelijke akkoorden, tot heel de bruisende klankenstroom een rustpunt vindt. Strakker en statig is de melodie, tot opnieuw de klanken losbreken in dynamische beweging en zich ontladen in felle bewogenheid, herhalingen en variaties van het motief. Schuchter zoeken de klanken zich dan een baan in het derde deel, tot zich een eigen melodie vormt, die rustig en beschouwend wordt opgenomen in het getemperde ritme. Dan wordt in het slotdeel alle felle hartstocht afgelegd in een zangerige verademing en volledige berusting, dankbaar en bewogen in een heldere canon, die na een weer fellere doorwerking van de motieven terugkeert in een climax van de slotfrase.

In deze Sonate dan had de violist de gelegenheid zich als persoonlijkheid te doen kennen, maar hoezeer wij bewondering hebben voor zijn bedrevenheid, moeten wij zeggen, dat hij een totaal rimpelloze weergave gaf (zodat wij niet **behoeven** zeggen: vlakke weergave!). Men kan ten aanzien van de weergave of reproduktie van een muziekwerk van mening en smaak verschillen. Zo was Ravel van mening, dat zijn eigen werk niet vertolkt behoefde te worden, maar dat volstaan kon worden het te spelen. Deze opvatting kan bestreden worden, maar daarbij dient overwogen te worden, dat Ravel's muziek reeds zo ingenieus fijnzinnig doortrokken is van zijn persoonlijke charme, dat deze reeds een interpretatie aangeeft: een „vertolking" — zoals men die maar al te vaak hoort van de Bolero en de Tzigane — wordt dan al gauw te zwoel of berokkent op andere wijze schade.

Franck's Sonate laat naar onze smaak echter wel ruimte voor een persoonlijke interpretatie, zoals een werkelijk gebed diepere beleving behoeft. Hoe dit ook zij: men moet al van de muzen èn de goden begenadigd zijn om tot de volmaaktheid te komen en de volmaaktheid zal wel geen sterveling ooit bereiken, ook de grootste kunstenaar niet en zelden hebben wij een zo tot in de perfektie beheerste techniek kunnen beluisteren als gisteravond.

Het programma bestond verder uit het levendig Habanera, een van Latijnse spirit doortrokken stuk muziek, van Camille Saint Saens (1835—1921), waarin Ferras volop gelegenheid kreeg zijn vaardigheid te ontplooien. Ditzelfde moet gezegd worden van het reeds terloops genoemde Tzigane van Maurice Ravel (1875—1937), de kostelijke rhapsodie, die een parodie schijnt te zijn op de virtuoze muziek der Hongaren, zoals die in westerse landen bij voorkeur in goed gestoffeerde restaurants ten gehore wordt gebracht. Maar een parodie is het allerminst! Juist deze Tzigane is een uitstekend voorbeeld van het vermogen van Ravel, die niet terwille van de virtuositeit componeerde, maar desondanks grote eisen stelt aan de bedrevenheid van de kunstenaar. Niet alleen in zijn muziek, maar ook in het dagelijks leven wist hij door zijn persoonlijke charme en zijn doorschouwende visie de alledaagsheid kleur te geven en de schoonheid aan te wijzen van wat ogenschijnlijk onooglijk was.

Het op de Hongaars volksmuziek gebaseerd gegeven was op deze wijze doortinteld van persoonlijke charme en daardoor boeiend, niet in het minst doordat juist hier de bezieling uit het prachtige instrument kwam!

Na de pauze hoorden wij nog het Concerto No. 1 van Niccolo Paganini (1782—1840), de „heksenmeester", nu nòg een vraagteken in de muziekgeschiedenis. Hem mag men de exploitatie van zijn virtuoos talent verwijten, die de muziek tot ondergeschikte maakte van de persoon Paganini. Dit Concerto is een briljant stuk muziek voor zover deze schittering naar buiten treedt en als bravourstuk is het een geliefd programmapunt, het aanhoren èn het aanschouwen zeker waard. Ook hier had Ferras geen moeite en het bewonderende publiek vroeg om een toegift, welke verstrekt werd in Mondno van Fritz Kreisler.

Christian Ferras werd aan de vleugel begeleid door Alfredo Rossi, die wij leerden kennen als een uitstekend pianist, vooral in de Sonate van Franck, waarin hij meer kon doen dan de viool begeleiden en een volwaardige partner was in het samenspel van viool en piano.

Wij zullen maar niet meer zeggen, dat de opkomst matig was. Een half-lege zaal schijnt tot de entourage te behoren. Wij vragen ons af, of misschien een oplossing gevonden kan worden, door de lege plaatsen te doen bezetten door leerlingen van de Middelbare Scholen door verkoop van kaarten op de „valreep" tegen een matig tarief?

Beantwoording vragen Bikker

Beantwoording van de vragen door het lid der Staten de heer E. Bikker aan de Regering gesteld ex. art. 50a van het Reglement van Orde der Staten.

1. Is het de Regering bekend dat de tegenwoordige Gouverneur van de Nederlandse Antillen, de heer Mr. A. A. M. Struycken, voor het einde van de gebruikelijke ambtsperiode de Nederlandse Antillen verlaat omdat gebleken is dat hij bepalingen van de nieuwe rechtsorde niet naleeft?

Antwoord.
Het ware te verwachten geweest, dat bij de wijziging in de staatsrechtelijke verhoudingen ook een wijziging in de persoon van de Gouverneur zou hebben plaats gehad, om de moeilijkheden die een aanpassing aan nieuwe verhoudingen nu eenmaal medebrengt, te voorkomen. De Regering betreurt het, dat dit om allerlei redenen telkens is uitgesteld. Op de door dit uitstel veroorzaakte tegenstellingen meent de Regering thans niet te moeten terugkomen.

2. Is het de Regering bekend dat de heer Struycken benoemd zal worden tot Minister van Binnenlandse Zaken en Vice-Premier van Nederland?

Antwoord.
Deze vraag wordt bevestigend beantwoord.

3. Gezien het feit, dat de Nederlandse Ministers deel uitmaken van het Rijkskabinet, vreest dan de Regering niet dat de verwezenlijking van het Statuut gevaar loopt?

Antwoord. Mede gezien de uitdrukkelijke verzekering van de Nederlandse Minister-President, Dr W. Drees op 23 oktober jl. in de Tweede Kamer der Staten-Generaal afgelegd, wordt deze vraag ontkennend beantwoord.

4. Is het de Regering bekend of mogelijkheid bestaat dat aan de heer Struycken geheel of bij wijze van vervanging de verantwoordelijkheid van Nederland voor het Ministerie van Overzeese Rijksdelen zal worden opgedragen?

Antwoord. Hiervan is de Regering niets bekend.

5. Meent de Regering niet, dat het tot de taak van de Regering van de Nederlandse Antillen als deel van het Koninkrijk, behoort om mede te waken voor de verwezenlijking van de nieuwe rechtsorde door de Rijksregering?

Antwoord. Deze vraag wordt bevestigend beantwoord.

6. Acht de Regering het niet haar plicht om in deze stappen te nemen, teneinde deze verwezenlijking veilig te stellen?

Antwoord. De Regering meent, dat op dit moment het nemen van bepaalde stappen niet nodig is. Indien het geval zich zou voordoen, zal de Regering niet nalaten krachtig voor de verwezenlijking van het Statuut op te komen.

7. Kan de Regering mededelen of in dezen de Gevolmachtigde Minister is gekend, waar het betreft de benoeming van een Gouverneur van de Nederlandse Antillen, rondom wie kortelings ernstige constitutionele konflikten waren gerezen?

Antwoord. Deze vraag wordt ontkennend beantwoord.

Beantwoording vragen GEERMAN

Beantwoording van de vragen door het lid der Staten de heer J. Geerman aan de Regering gesteld ex art. 50a van het Reglement van Orde der Staten.

Vraag 1. Heeft de Regering uit de recente krantenberichten kennis genomen, dat de Nederlandse Regering nog steeds van plan is het Ministerie voor Overzeese Rijksdelen te handhaven?

Antwoord. De Regering heeft vernomen, dat het Ministerie van Overzeese Rijksdelen bij de recente kabinetsreconstructie in Nederland is gehandhaafd.

Vraag 2. Is de Regering van mening, dat dit principe in overeenstemming is met de nieuwe rechtsorde?

Antwoord: Naar de mening van de Regering is er voor een zodanig Ministerie geen plaats in de nieuwe rechtsorde, voor zover het betreft Rijksaangelegenheden. Een ministeriële verantwoordelijkheid voor zodanige aangelegenheden is ondenkbaar naast de verantwoordelijkheid van de respektieve Ministers, onder wie deze aangelegenheden reeds vallen naar hun aard (buitenlandse betrekkingen, defensie, etc.).

In hoeverre Nederland voor de Nederlandse relaties met Suriname en met de Nederlandse Antillen (derhalve voor de interregionale aangelegenheden ook wel bilaterale zaken genoemd) een apparaat meent nodig te hebben van zodanige omvang, dat dit het bestaan van een eigen ministerie wettigt, is een interne Nederlandse zaak. Zulk een apparaat moet dan essentieel een ander karakter hebben als het Ministerie van Overzeese Rijksdelen tot nu toe heeft gehad.

Vraag 3. Indien het antwoord op vraag 2 ontkennend is, kan de Regering dan mededelen of zij reeds maatregelen heeft genomen om haar standpunt aan de Nederlandse Regering kenbaar te maken?

Antwoord. De Regering heeft het voormelde standpunt door middel van haar Gevolmachtigde Minister bij herhaling kenbaar gemaakt aan de Rijksregering.

Cyrus Copper overleden

Willemstad. — Gisteren is na een korstondige ziekte overleden de gouvernementswerkman Cyrus Copper. Hij bereikte de leeftijd van 58 jaar. De heer Copper, die sinds 13 juni 1938 in dienst van het gouvernement was, overleed tengevolge van een ongeval, dat op 16 november op zijn werkplaats op Parera plaatsvond. Hij moet zich aan een steen hebben gestoten, waardoor hij een verstuikte enkel opliep, ten gevolge waarvan zich in een korte tijd complicaties voordeden. Gisteren vond de ter aarde bestelling plaats. Onze deelneming gaat uit naar de nagelaten betrekkingen.

INTERNATIONAAL NIEUWS

DENEN naar de Zuidpool

Londen. — Uit de haven van Londen is het Deense poolschip Maggadan vertrokken voor een reis naar het Zuidpoolgebied.

Aan boord bevinden zich 32 ontdekkingsreizigers en geleerden die als vertegenwoordigers van het Britse gemenebest een poging zullen doen de geheimen van het Zuidpoolgebied te ontsluieren. Elf leden van de expeditie zullen trachten een tocht dwars door het vasteland van de Zuidpool te maken, een afstand van meer dan drie duizend km.

Het schip vaart onder de vlag der Verenigde Naties en zal het Zuidpoolgebied bereiken tegen eind december.

Rehabilitatie van kardinaal STEPINAC?

Zagreb. — In Zagreb circuleren geruchten over een mogelijke rehabilitatie van kardinaal Stepinac. De Joegoslavische regering zou met name een commissie van vijf belast hebben met het opstellen van een rapport en het formuleren van voorstellen ter verbetering van de verhouding tussen Kerk en Staat, in navolging van hetgeen in Polen na de vrijlating van kardinaal Wyszinski is gebeurd. Voorts zou de regering het opportuun achten enige concessies aan de Katholieke Kerk te doen teneinde aan het verwijt, dat zij strenger optreedt dan de Poolse regering, te ontkomen. Tenslotte zou de vraag overwogen worden of de diplomatieke betrekkingen met de H. Stoel hersteld zouden kunnen worden.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C. P. I. M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel: 3598

Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink; Beatrixlaan 7 Rio Canario tel: 3412
B. g. g. nad. inl: tel: 2400

Materialen Afdeling:
J. J. v. Kampen tel: 4326

C. S. M.

Rederij:
F. R. van Rosevelt tel: 2440

Scheepsagentschap:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van. 19.00 - 23.00 en 8.00 —8.00
E. v. d. Werf tel: 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel: 2276-2098:
Van 1.00 — 07.30 P. Talma tel: 4523

Theather Asiento:
„V.G.K.S. - Voorstelling.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

„Gran Revista Musical" (IV)

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Geachte Redacteur,

Om misverstanden verder uit te sluiten, lijkt het mij nuttig, alsnog het volgende op te merken.

In mijn reactie op Uw "Gran Revista Musical" heb ik nergens gesproken van sanering. Het doel van Mascarada is dan ook niet het saneren van het Curaçaos toneel- en revueleven, doch het beoefenen van de toneelkunst, in de ruimste zin van het woord.

Onderscheid is nog geen distantie.

Dat men zich onderscheiden wil zien als toneelgroep, impliceert geenszins dat men zich distancieert van andere groepen.

Indien de activiteiten daartoe alle reden hebben gegeven, lijkt het mij billijk, dat een artikel wordt aangevuld, dat niet duidelijk genoeg was op een onderdeel.

In ieder geval is niet betoogd dat de pers "stout is geweest". Een vergissing is menselijk. Er kunnen echter **bepaalde omstandigheden prijs** doen stellen op een juiste voorlichting.

Voorlichting wordt ten zeerste op prijs gesteld. Alleen simpele zielen eisen dat alles "schoon wordt beschreven". Hoewel elke kunstcritiek een uiterst subjectieve beoordeling is van een kunstuiting, stelt elke kunstenaar, die eerlijk is tegenover zichzelf, dergelijke critiek op prijs. Als de kunstcriticus zijn dienende taak ernstig opvat zijn daarmee meerdere partijen zeer wel gediend, te weten de pers, het publiek en de kunstenaar, in het tegenovergestelde geval wordt veel kwaad berokkend.

Cultuur en kunst worden veel met elkaar verward. Wil men een uitleg van "cultuur" gedefinieerd kunnen worden als datgene dat de mens onderscheidt van het dier. B.v. men spreekt nooit van een culturele avond gegeven door de apen van het dierentuin, wel van de cultuur van de Azteken. Van "kunst" als de mens een opmerkelijke prestatie levert op een of ander gebied, dat hem verheft boven zijn medemens.

Resumerend: "cultuur" wordt veel al gebruikt door degenen, die het woord niet al te best verstaan.

Rest mij nog het volgende: Wat geschrift kan veel aan het licht brengen, voordat de lichten uitgaan voor de eerstvolgende show, of het nu toneel, musical, opera of concert is.

E. P.

Beurs Caracas

Auto-Ven ordinarias	17
Auto-Ven preferidas	87
Banco Caracas cupones	3.100
Banco Central	62
Banco Comercial de Maracaibo	130
Banco Ncnal. de desc. 80% pag.	840
Banco Unión total pagado	1.040
Banco Unión	580
Banco Venezuela	2.240
Barvensa comunes	14
Bolsa de Caracas Puesto	300.000
Cerveceria La Llanera	8.75
Cervecera Nacional	94
Electricidad Caracas	166.75
Electricidad Caracas serie A	99
Electricidad Caracas serie B	99
Electricidad Caracas serie C	99
Embotelladora Z Coca-Cola	180
Inmuebles Caracas	155
Inuvenca participaciones	114.25
Inversora 50% pagado	5.10
Inversora 30% pagado	3
Luz Eléctrica Venezuela acciones	90
Productos Efe ordinarias	15
Productos Efe preferidas	90
Rovenca comunes viejas	33
Rovenca preferidas nuevas	85
Seguros La Previsora	1.600
Venepal 60% pagado	80
Venezolana de Cemento	320
Banco Metropolitano	800

New Yorkse Beurs

New York. — De N.Y.-effektenbeurs was gistermorgen onregelmatig, doch de staalfondsen boden goed weerstand. De oliefondsen daarentegen waren evenwel wederom zwak.

In de namiddag nam de verkoopdruk wel af, doch de stemming bleef zwak. Tegen het slot nam de druk weer toe, waardoor de markt gedrukt sloot met koersdalingen tot twee dollar of meer.

Aantal verhandelde fondsen 1166; hoger 267; lager 649; onveranderd 250. Aandelenomzet 2.240.000; obligatieomzet $ 5.970.000.

Amer. Tel and Tel 167 7/8
Anaconda Comp. 79 3/8
Bethlehem Steel 173 5/8
Dupont de Nemours 186 3/8
Gen. Electric 57 5/8
Gen. Motors 43 7/8
Intern. Tel and Tel 30
Kon. Petr. Mij 94 3/8
Shell Oil 83 1/4
Standard Oil of N.P. 54 5/8
U.S. Steel 69 3/4
Canadian Pacific 31 1/2
Intern. Nickel 96 ex-dividend

NEDERLAND ging niet naar de Olympische Spelen, maar...

Atie Voorbij en Ada den Haan verbeterden wereldrecords!

Terwijl vertegenwoordigers van de Hockeybond en de Zeilbond het bestuur van het Nederlands Olympisch Comite trachtten te overreden een nieuwe algemene vergadering bijeen te roepen om opnieuw de afvaardiging naar en de deelneming aan de Olympische Spelen te bespreken, verbeterde Atie Voorbij het wereldrecord op de 100 meter vlinderslag en vestigde Ada den Haan een nieuw wereldrecord op de 200 meter schoolslag.

De Hockeybond, de Zeilbond, de Zwembond, althans tal van leden van deze bonden mitsgaders een zeer groot deel van het sportminnende publiek kwamen onwillekeurig als gevolg van die besprekingen en die successen tot de uitroep: hoe jammer toch, dat Nederland nu niet zal zijn vertegenwoordigd bij de Olympische Spelen! Men zag in zijn verbeelding al goud flonkeren van Olympische medaljes en schoof voor een ogenblik alle nevengedachten terzijde. Een zuiver menselijke reactie, welke men stellig niemand kwalijk mag nemen. Men bedenke daarbij, dat op dit ogenblik de aanval op Hongarije reeds tien volle dagen oud was. Het gevoel reageert doorgaans snel en heftig, doch grote heftigheid duurt gewoonlijk niet zo bijster lang...

Wij moesten daarbij denken aan de profetische woorden van de voorzitter van het NOC, dr Linthorst Homan, die in de vergadering, waar de sportbonden unaniem besloten niet naar Melbourne te gaan, opmerkte: „Misschien blijkt onze beslissing straks volkomen verkeerd te zijn, maar op dit ogenblik kunnen wij niet anders en wie dan straks aanmerkingen wil maken, moet dat maar doen."

Alleen........

Er is in de wijde wereld veel onbegrip geweest en de oorzaak daarvan was, dat Nederland alleen stond in zijin besluit. De Spanjaarden, die slechts vijf man zouden sturen en eveneens besloten niet te gaan, telde men nauwelijks mee. En de Zwitsers werden om hun houding, die men het best kon vergelijken met een windvaan, enerzijds toegejuicht en anderzijds becritiseerd. In feite stond Nederland derhalve alleen en dat kon men zo gemakkelijk niet verwerken. Er kwam, van Australisch standpunt bezien, nog bij, dat Hongarije zo ontzaglijk ver weg was. Korea was in 1952 ook voor Nederland zeer ver van huis, zodat niemand er aan dacht de deelneming aan de Olympische Spelen te Helsinki in het geding te brengen. Men ging en daarmee uit. In ongeveer diezelfde positie nu verkeert Australië en daarom kan men het standpunt van dat land wel begrijpen. Daarom kan men met wat goede wil ook wel begrijpen, dat er misverstanden zijn en wellicht ook nog zullen ontstaan. Misverstanden zelfs bij Nederlandse emigranten, die in Australië een nieuw vaderland hebben gevonden en in wier gedachten Hongarije zo ontzaglijk ver weg is..

Een vraag

De brandende vraag, of Nederland nu wel het aangewezen land was om een voorbeeld te stellen en of het nu beslist het eerste land moest zijn, dat afzag van deelneming aan de Spelen, kan eigenlijk worden beantwoord, mits men die vraag enigszins anders stelt. Het ging er Nederland namelijk niet om een voorbeeld te stellen. Men nam dat historische besluit niet om daarmee in het buitenland applaus te verwerven of navolgers te vinden. Men verachtte of veroordeelde daarmede ook niemand, die er anders over dacht en naar Melbourne ging. Men voelde zich in geen enkel opzicht een beter mens dan alle anderen, die wel meenden te moeten gaan en men was er zeker niet op uit de Olympische Spelen te Melbourne te torpederen. Wie het aldus heeft uitgelegd, hetgeen helaas in zeer brede kring is geschied, heeft het niet begrepen en heeft in het besluit meer gezien dan het NOC ermee bedoelde.

Spontane reactie

Dat besluit immers was niets meer dan een spontane reactie en het ontleende zijn kracht en zijn gezag aan het feit, dat alle aangesloten sportbonden zonder onderscheid tot uiting brachten de enige gedachte van dat ogenblik: wij kunnen nu de Russen op het sportveld niet ontmoeten. Aan deze gedachte waren geen internationale konsekwenties verbonden. Men wilde niemand dwingen eenzelfde houding aan te nemen. Men wilde alleen maar geen kontakt hebben met de Russen en teneinde dat kontakt te vermijden, besloot men niet naar Melbourne te gaan.

Het was een waardige, indrukwekkende vergadering, omdat iedereen begreep: wij kunnen werkelijk niet anders. De enige, die twijfelde, namelijk Simon de Wit, de ploegleider van de Olympische zeilers en woordvoerder van de Kon. Ned. Verbonden Watersport Verenigingen (KNVWV), sloot zich onvoorwaardelijk aan bij de anderen en zoals gezegd, aan die unanimiteit ontleende het besluit zijn kracht en zijn gezag.

Twijfel

Een uur later echter reeds knaagde de worm van de twijfel aan deze fiere beslissing. De Olympische deelnemers en deelneemsters voelden zich als het ware verdoofd. De hockeyspelers, die op dezelfde avond hun laatste training hadden, zagen alle opofferingen van twee lange jaren in het niets opgaan. Wat daar in Hongarije was gebeurd, had hun grimmigheid nog versterkt. En precies zo was het gesteld met de

zwemsters, de waterpolospelers, de zeilers, de wielrenners. Niemand had gevraagd, hoe zij dachten over gaan of niet gaan.

Twistgesprekken laaiden op tussen voor- en tegenstanders. Sommigen, ook onder het publiek, van wie men het geenszins verwachtte, verdedigden het standpunt van het NOC met vuur en verve, terwijl juist anderen het al even onverwacht heftig bestreden. Een uur, een dag, een week na de beslissing kon men zich afvragen, of het NOC ook op dat ogenblik tot een dergelijke besluit zou zijn gekomen en of het Nederlandse volk in meerderheid de mening van het NOC deelde. Vandaar de poging tot herziening van de zijde van de Hockeybond en de KNVWV. Een poging, die kracht ontleende aan de nieuwe wereldrekords van de tot het uiterste getrainde zwemsters.

Gehandhaafd

Het NOC, iedereen weet het, handhaafde zijn beslissing. Het bestuur had de macht zulks te doen en het had in feite zelfs niet eens de mening van een algemene vergadering behoeven te vragen voor de eerste beslissing, omdat het bestuur van het NOC en niemand anders kan beslissen in Olympische aangelegenheden.

Een gewijzigde houding van dat NOC zou vermoedelijk zelfs bij de tegenstanders na enig nadenken toch een onprettige indruk hebben gemaakt, omdat men het bestuur lichtvaardigheid had kunnen verwijten. Er zou alleen enige aanleiding zijn geweest zulks te doen, indien er grote verdeeldheid aan de dag was getreden op de eerste vergadering en de beslissing was gevallen met een kleine meerderheid van stemmen. In dat geval had men kunnen vragen alleen de bonden, die onmiddellijk waren betrokken bij deelneming aan de Spelen, te laten beslissen of wel elke bond vrijheid van handelen te geven. Nu evenwel niemand zich had verzet, was er geen terug meer mogelijk.

Niemand kan daarom het NOC ook maar iets verwijten. In feite verkeerde het NOC in een dwangpositie. Een week na de aanval op Hongarije, die door het gehele Nederlandse volk hartstochtelijk werd veroordeeld, moest de Nederlandse Olympische ploeg naar Melbourne vertrekken. Was die aanval twee weken vroeger gekomen of zouden de Spelen later zijn gehouden, zodat er in elk geval tussen aanval en vertrek een langere periode was geweest dan een week, zeer waarschijnlijk zou de vraag deelnemen of thuisblijven niet aan de orde zijn gekomen. Het NOC echter kreeg ongevraagd zoveel spontane verzoeken om niet te gaan en het voelde zich bovendien dermate beledigd en verraden door het optreden van de Russen, dat het niets meer voor voelde naar Australië te vertrekken, maar toch ook niet geheel zelf wilde beslissen.

Realiteit

Hoezeer dat bestuur van het NOC echter toch de realiteit in het oog hield, bleek uit de woorden van de voorzitter. En het bleek tevens uit de restrictie, dat men de zaak opnieuw wilde bekijken, indien binnen 2 x 24 uur de Russen zouden besluiten zich terug te trekken of althans niet zouden deelnemen aan de Spelen. Na deze zeer korte termijn zou het technisch onmogelijk zijn de beslissing te herroepen, aangezien de ploeg dan niet meer zou kunnen rekenen op vervoersmogelijkheden.

De juistheid daarvan, door velen later betwijfeld, bleek eerst recht, toen men in Zwitserland een eensluidende beslissing herriep, maar tenslotte toch weer werd gedwongen af te zien van deelneming aan de Spelen, omdat er geen vliegtuigen meer beschikbaar waren!

Het NOC verkeerde in een dwangpositie. Het kon niet anders. En het nam zijn beslissing niet om daarmede applaus te verwerven of medestanders te animeren, maar het nam dat besluit louter en alleen uit het oogpunt van zelfrespekt. Daarom ook kan geen mens ter wereld het NOC veroordelen!

B. M. Schilperoort

POLEN aanvaardt Westerse hulp

Washington. — Volgens kringen die in nauw contact staan met het State Department heeft Polen in beginsel financiële steun uit de Verenigde Staten aanvaard. Er zijn echter nog geen bepaalde afspraken gemaakt; het overleg tussen de Amerikaanse en Poolse functionarissen werd „informeel en inleidend" genoemd.

In Warschau is inmiddels uit betrouwbare bronnen vernomen dat Polen onverwijld zal trachten economische hulp van het Westen te

Boeda-Pest. — De Hongaarse regering heeft de Amerikaanse hulp tot een bedrag van $ 20 miljoen aanvaard, die president Eisenhower had aangeboden.

HAMMERSKJOELD vraagt Engeland, Frankrijk en Israel:

„Waarom zijn de strijdkrachten nog niet teruggetrokken?"

New York. — Hammerskjoeld heeft gisteren de Franse, Engelse en Israëlische ministers van buitenlandse zaken gevraagd, waarom deze landen hun strijdkrachten, overeenkomstig de resoluties van de Verenigde Naties, nog niet uit Egypte hebben teruggetrokken.

Hij vroeg hen:

1. In hoeverre zijn de troepen uit deze landen teruggetrokken uit Egypte

2. Welke plannen hebben de regeringen voor het terugtrekken

3. Waarom is er geen voortgang gemaakt, waarbij hij refereerde aan de resolutie ter zake van het staken van het vuren.

Hammerskjoeld verzocht ten slotte de mening van deze landen te horen over de naleving van het bevel „Staakt het vuren".

EGYPTE kan Suezkanaal-loodsen niet betalen!

Ongeveer 80 buitenlandse en Egyptische loodsen van het Suez Kanaal zijn er officieel van in kennis gesteld dat voor hun vandaag uit te betalen salarissen geen gelden meer beschikbaar zijn. De vertegenwoordiger van het Egyptische bestuursorgaan in Port Said deelde vandaag mede dat de buitenlandse loodsen tot nader order met verlof kunnen gaan.

Het opperbevel in Port Said vroeg aan de regeringen te Londen en te Parijs toestemming tot het afkondigen van enkele maatregelen, die een einde moeten maken aan het lijdelijke verzet van de bevolking van Port Said.

Een woordvoerder van het Britse leger te Port Said zei gisteravond, dat de Noorse compagnie van de internationale politiewacht vanmorgen in de stad zal aankomen. De sterkte van het politieleger van de Verenigde Naties in Egypte is thans gestegen tot 674 man door de aankomst van 46 parachutisten uit India. De politiemacht bestaat nu uit Denen, Noren, Joegoslaven en Indiërs. Vandaag wordt een groep van 26 Zweden verwacht en in de afgelopen nacht kwamen 3 Colombiaanse officieren met 50 soldaten aan. Canada heeft generaal Burns een contingent van de drie wapens tot een maximum van 2500 man aangeboden.

Toch Amerikaanse interventie in M.-Oosten te verwachten?

Washington. — In, in het algemeen goed ingelichte, kringen te Washington is men van mening dat de Amerikaanse regering binnenkort haar politiek van non-interventie in de Europese oliecrisis zal wijzigen daar men te Washington zich rekenschap geeft van de noodlottige gevolgen welke op de lange duur een verstoring van de voorzieningsmogelijkheden van Europa met olie voor de gehele Europese economie kan hebben.

Daarom — aldus deze kringen — zou de Amerikaanse regering na kennis te hebben genomen van de pogingen van de Raad der Organisatie van Europese Economische samenwerking onlangs gedaan voor het vinden van een oplossing voor de brandstofcrisis in Europa, het voornemen hebben een nood-commissie voor de olie uit het Midden-Oosten te organiseren.

De houding van de Amerikaanse regering zou voorts beïnvloed zijn door de vrees dat de concurrentie tussen de Europese particuliere maatschappijen op de Amerikaanse markt een belangrijke stijging van de prijs van ruwe olie tot gevolg zou hebben, wat voor het gehele Westelijke halfrond zeer schadelijk zou kunnen zijn. In Amerika heeft men met een zekere verontrusting kennis genomen van de strenge rantsoenerings maatregelen waartoe de Europese landen zijn overgegaan. Het is duidelijk dat de technische maatregelen voor de verruiming van de oliebevoorrading van Europa niet eenvoudig zullen zijn. Zij zouden niet alleen omvatten de uitvoer naar Europa van een deel van de Zuid-Amerikaanse olie, doch ook een vergroting beogen van de produktie in de Verenigde Staten, teneinde aan de dagelijkse vraag van ruim één miljoen barrels te kunnen voldoen. Voorts zullen voorzieningen moeten worden getroffen voor een vloot van tankschepen, waarvan de meeste nog moeten worden gebouwd.

NAVO-bevel overgedragen

Parijs. — Tijdens een korte plechtigheid heeft de opperbevelhebber van de NAVO-strijdkrachten in Europa, generaal Gruenther het commando overgedragen aan de 49-jarige generaal van de Amerikaanse luchtmacht, Lauris Norstad.

Generaal Norstad is de jongste generaal van de Amerikaanse luchtmacht en dus thans opperbevelhebber van alle NAVO strijdkrachten in Europa.

DEPORTATIES GAAN NOG VOORT

Hongarije krijgt met grote tekorten te kampen

Arbeiders gaan naar fabrieken maar werken niet

Boeda-Pest. Uit geheel Hongarije komen berichten binnen over het tekort aan steenkool, grondstoffen en electrische stroom, hetgeen temeer nijpt door het vroege invallen van de winter.

(De koude-golf uit het Oosten strekt zich over geheel Europa uit, tot zelfs in Nederland waar het vanmorgen reeds enkele graden vroor)

De Hongaarse minister van verkeer deed via Radio Boeda-Pest een beroep op het spoorwegpersoneel om het werk onmiddellijk te hervatten, daar de Hongaarse economische toestand van dag tot dag erger wordt.

Tegenover de verzekeringen van officiële zijde over het niet wegvoeren van Hongaren naar Rusland staan berichten van verschillende zijden dat de deportaties nog altijd doorgaan. Inmiddels schijnen wel oorspronkelijk weggevoerde Hongaren weer naar Hongarije te zijn teruggebracht.

Er wordt uit Boeda-Pest bericht dat 25 tot 60% van de arbeiders der fabrieken wel binnenkomt, doch niet werkt en een soort „sit-down-staking" houdt. Ook komt het voor, dat op het werk verschenen arbeiders weer naar huis worden gestuurd, omdat zij niet aan het werk kunnen gaan wegens bedreigingen van stakers.

De Hongaarse procureur-generaal droeg alle openbare aanklagers op de wetten in haar volle scherpte toe to passen op door de Hongaarse politie gevangen opstandelingen of op hen, die door de Russen aan de Hongaarse autoriteiten worden uitgeleverd.

Radio Boeda-Pest riep gisteravond om dat de nieuw gevormde politie-eenheden in Boeda-Pest bezig zijn de stad van de laatste opstandelingen te zuiveren.

Dinsdag verschenen meer dan 10.000 Hongaarse vluchtelingen aan de Oostenrijkse grens. De met de hulpverlening belaste autoriteiten deden een dringend beroep op geheel Oostenrijk om hulp voor het opvangen van deze plotselinge stroom van vluchtelingen.

Hongaarse vluchtelingen naar Colombia?

Bogotá. — De Colombiaanse regering overweegt 500 tot 1000 Hongaarse vluchtelingen in Colombia toe te laten. Het katholieke immigrantencomité zal de transportkosten, het onderdak en de voeding betalen en hen in de landbouw en de industrie plaatsen.

Parijs. — De Poolse regering heeft bij het parlement een wetsontwerp gedeponeerd tot ontbinding van het comite voor de staatsveiligheid en van het ministerie van staatsboerderijen. De dossiers van de spionagezaken, die tot dusver bij het comite staatsveiligheid berustten, zullen worden overgedragen aan het staatssecretariaat van binnenlandse zaken.